

tabor

številka 4, april 2008, letnik LIII
revija Zveze tabornikov Slovenije

Kaj se je dogajalo na skupščini ZTS?

Test opreme na NOT-u

Intervju: En in edini - Klemen Kenda - Bubi

Kje bo naslednje leto zlet?

Minuli dnevi in tedni bodo ostali zapisani po zelo odmevnem dogodku (če za trenutek postavimo vedno odlični NOT v ozadje) - branju manifesta na skupščini Zveze tabornikov Slovenije, ki ga je pripravila Mestna zveza tabornikov Ljubljana. Manifest je požel v taborniški javnosti različne kritike, več o tem lahko preberete v tokratni številki.

Še eno vprašanje je prišlo v ospredje: Kje bo prihodnji zlet ZTS? Kandidati so Pomurci in Velenjčani. V borbi za zlet smo že bili priča nekatrim napetostim. Glede na to, da sam prihajam iz ene izmed sredin, ki kandidira za organizatorja zleta, se bom na tem mestu izognil nadaljnega komentiranja. Me pa veseli, da končno ni treba nekoga prepričevati za organizacijo tako velikega projekta. Tokrat sta kandidata kar dva - in oba dovolj zagrizena. V mojih očeh so zmagovalci eni in drugi, ne glede na to, kdo bo zlet dejansko organiziral. Sicer pa naj bi bilo to vprašanje v času izida aprilskega Tabora že razrešeno.

Aleš Cipot, urednik

10 GG igra

13 Faca

22 Tabor na obisku

27 Nedeljski izlet

28 Kranj ni več usran

RMT-jevki Lea in Rebeka na NOT-u. Foto: SINI

Tečaj za vodje

od 16. - 23. avgusta 2008
v Gozdni šoli ZTS v Bohinju.
Čakalnice se že polnijo ...

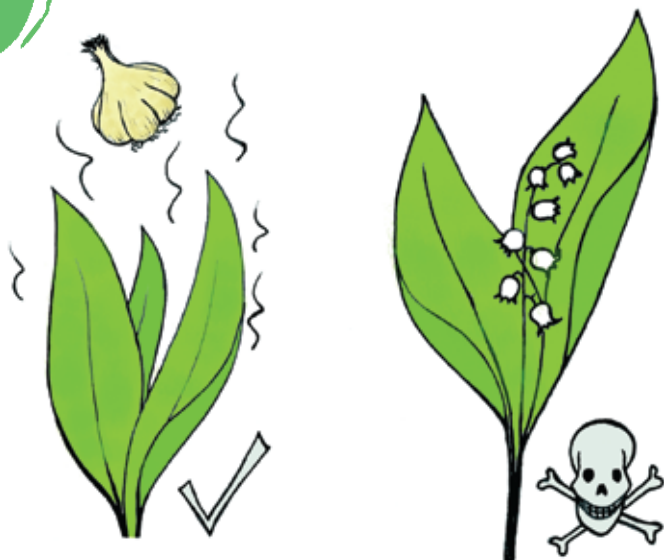

V gozd in na travnik po zelenjavo

Na lep marčevski dan se je Tina s svojim vodom odpravila proti gozdu. Na gozdnem robu je cvetelo vse polno spomladanskih žafranov in trobentic. S trobenticami se da imenitno piskati, če le pravilno pihaš vanje. Ena Tininih trobentic ni hotela zapiskati. Pojedla je cvet in poiskala novega. To, da je Tina pojedla trobentico, se je zdelo tabornikom zelo zabavno. Ko jim je Tina povedala, da so cvetovi trobentic prav okusni, so jih vsi poskusili in se čudili sladkemu okusu. Sledilo je Timovo vprašanje: "Kaj še lahko pojemo?" Tina je pomislila in se v hipu odločila, da bo radovednost svojih članov izkoristila za to, da jim pove kaj o užitnih divjih rastlinah.

Zgodaj spomladi lahko na travnikih in v gozdu najdemo nekaj užitnih rastlin. Veliko ljudi nabira regratove liste za solato, zelo okusen dodatek solati pa so tudi koški marjetic. V gozdu je Tina poiskala tudi nekaj mladih listov čemaža, vendar so se otroci nakremžili, saj jim je zasmrdelo po česnu. Čemaž tudi lahko uporabimo za solato ali pa zelenjavno prilogo, je pojasnila Tina. Zelo pa moramo paziti, da namesto čemaževih listov ne nabereмо šmarnic, ki so zelo strupene. Šmarnica seveda ne smrdi po česnu, vendar jo kljub temu občasno kdo uporabi in se hudo zastrupi.

Rastline se s strupi ali nemogočim okusom branijo pred rastlinojedci, saj se zaradi svoje pritrjenosti pred njimi ne morejo skriti ali jim pobegniti. Le redke so primerne za našo prehrano, predvsem pa jih moramo tako dobro poznati, da jih ne bomo zamenjali za katero izmed podobnih, neužitnih ali strupenih rastlin.

Živi planet

Planet Zemlja je eden izmed mnogih planetov v vesolju. Vendar je to prav poseben planet - je edini nam znani prostor v vesolju, na katerem obstaja življenje. Danes na Zemlji živi sto tisoče različnih vrst organizmov, ki so med seboj tesno povezani na najrazličnejše načine - organizmi so hrana za druge organizme, organizmi tekmujejo med seboj za hrano in prostor, organizmi tudi sodelujejo med seboj. Naš planet je prežet z mrežo življenja, v katero je kot ena izmed vrst vpet tudi človek. Človek je popolnoma odvisen od drugih organizmov - od njih med drugim dobi hrano in kisik za dihanje.

Tako kot človek vsi organizmi potrebujejo hrano, velika večina organizmov pa tudi kisik za dihanje. Hrana vsebuje hranilne snovi, ki jih organizmi uporabljajo kot surovino za izgradnjo svojega telesa - za rast. Telo vsakega organizma je namreč zgrajeno iz cele vrste različnih snovi. Živali za hrano uporabljajo

druge organizme - rastlinojede živali jedo rastline, mesojede živali pa druge živali.

Poglejmo, kako so te stvari urejene v gozdu. Gosenica se prehranjuje z listi hrasta. Z gosenico se prehranjujeta taščica ali sinica. S taščico se prehranjujeta sova in lisica. Na gozdnih tleh gozdna voluharica objeda korenine različnih rastlin, pa tudi njo lahko ujame sova in jo poje. Tako so organizmi povezani v prehranjevalne spletke.

Kaj pa "jedo" rastline? Rastline so prav posebni organizmi na našem planetu, saj se ne prehranjujejo z drugimi organizmi, vendar pa tudi one potrebujejo hranilne snovi za rast. Posebnost rastlin je, da te hranilne snovi same izdelajo iz preprostih snovi - iz ogljikovega dioksida, ki ga dobijo iz zraka, ter iz vode in v vodi raztopljenih preprostih snovi, ki jih

dr. Barbara Vilhar in dr. Simona Strgulc Krajšek

Petra Grmek

dobijo iz prsti. Za izdelavo hranilnih snovi potrebujejo tudi svetlobo. Med izdelovanjem hranilnih snovi v rastlinah nastaja kisik, ki se sprošča v ozračje.

Če se večkrat v letu sprehajamo po isti poti v gozdu, opazimo, da rastline rastejo. Če malo bolje pogledamo, lahko najdemo tudi različne živali, ki jedo rastline, in živali, ki jedo druge živali. Vse to prehranjevanje je povezano z rastjo organizmov.

Vendar pa je to le del zanimive zgodbe, ki poteka v gozdu. Pravzaprav le polovica zgodbe. Toliko, kolikor je v gozdu rasti, toliko je tudi razkroja. Razkrajajo se odmrle rastline in njihovi deli, trupla živali, iztrebki. Vendar pa to ne poteka samo od sebe. Pri razkroju sodelujejo drobni organizmi, ki jih imenujemo razkrojevalci. Ti se prehranjujejo z zapletenimi snovmi iz odmrlih delov organizmov - te porabijo za svojo rast, pri tem pa iz zapletenih snovi nastajajo preproste, ki se vrnejo v ozračje in tla, kjer so spet na voljo rastlinam. Tako snovi v naravi neprestano krožijo.

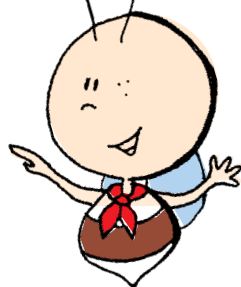
Izkoristite naslednji izlet v gozd ali na travnik za iskanje povezav med rastlinami, živalmi in drobnimi organizmi. Ugotovite, kakšna je v naravi vloga vrst, ki jih boste opazili. Na primerih si ogledajte, kako v naravi potekata rast in razkroj.

Če dogajanje v gozdu pogledamo od blizu, lahko opazimo veliko znakov delovanja razkrojevalcev. Na tleh se z odmrli listi prehranjujejo drobne živali, kot so kopenski rakci, razne žuželke in deževniki. Na iztrebke priletijo muhe in vanje odložijo jajčeca, iz katerih se izležejo ličinke, ki se prehranjujejo s snovmi v iztrebkih. Na odmrlih štorih in vejah rastejo gobe. Vsi ti razkrojevalci so tako veliki, da jih lahko opazimo s prostim očesom. Poleg njih pa so še pogostejši mikroskopsko majhni razkrojevalci, kot so bakterije, kvasovke, plesni. Njih ne opazimo, vidimo pa posledice njihovega delovanja: gnil list, trhel les, plesnive ostanke plodov.

Tako je v gozdu. Za vsak organizem obstaja tudi drug organizem, ki se z njim prehranjuje - bodisi ga požre živega ali pa razkroji njegovo truplo. Enako, le z drugimi organizmi, je tudi povsod drugod, v mor-

ski plitvini, v afriških savanah, v tropskem deževnem gozdu ali na gorskih travnikih.

Če v naravi ne bi bilo rasti
ravno toliko kot razkroja,
bi med sprehodom po gozdu
hodili po kupih odmrlih rast-
lin in trupel živali.

ZEMLJO KRASTI

(najmanj 3 otroci)

Otroci s palico ali kredo zarišejo na tla velik krog in ga razdelijo na toliko delov, kolikor je igralcev. Vsak del kroga nosi ime ene države in je last enega od igralcev.

Igralec, ki začne igro, stopi v sredinski mali krog, se zavrti in spusti palico. Medtem ko se igralec vrti, ostali otroci pozorno spremljajo in se v trenutku, ko pade palica na tla, razbežijo. Lastnik napadene države (tistega ozemlja, na katerega je palica padla) pa mora hitro pobrati palico in zavpiti: »Stoj!«

Vsi igralci se morajo v trenutku ustaviti. Lastnik napadene države se lahko z največ tremi koraki približa kateremu koli igralcu in ga skuša zadeti s palico. Igralec se ne sme premakniti ali zbežati. Če ga palica zadene, mu sme lastnik odvzeti kos ozemlja, če pa zgreši, mu mora lastnik kos ozemlja odstopiti. Tisti, ki jemlje, mora vedno stati na svojem ozemlju in zemljo »krasti« z eno samo neprekinjeno potezo.

Nadaljuje tisti igralec, ki je dobil novi košček zemlje.

Zmaga tisti, ki si pridobi čim več ozemlja.

Vesna

Navadni jelen (Cervus elaphus)

Navadni jelen je eden največjih sesalcev, ki prosto žive v naših gozdovih. S svojim veličastnim rogovjem vzbuja strahospoštovanje in občudovanje, zato nihče ne dvomi v njegovo premoč. Le kdo bi si mislil, da se mili Bambi sčasoma lahko razvije v takega kraljeviča?

Dlaka navadnega jelena je poleti obarvana od svetlo kostanjeve rjave barve do rdečkaste. Jeseni se spremeni tako barva dlake, ki postane bolj temna, kot tudi dlaka sama, ki postane daljša in na otip bolj groba, da ne prepušča vlage. Košute in mladički so svetlo rjave barve, dlaka mladičev pa je do prve menjave dlake posuta z belimi pegicami.

Življenjski prostor

Navadni jelen že stoletja živi tam, kjer so obsežne strnjene gozdne površine. To je na večini ozemlja Evrope, na severu do Škotske in južne Skandinavije, najdemo pa ga tudi v Afriki, v velikem delu Azije in v Severni Ameriki. Pogosto je viden tudi v hribovitih predelih, ki jih pokriva gozd, včasih pa si izbere ravninski predel ali log. Poleti se v gorskih predelih našega ozemlja poda na visokogorske pašnike, pozimi pa se vrača v ravninske predele z gostim gozdom, kjer najde dovolj hrane.

Prehrana

Navadni jelen spada med rastlinojedce, zato ni prav nič čudno, da so glavni del njegove prehrane trava in ostala zelišča, ki jih trga z ostrimi sekalci. Dobro razvite ima tudi kočnike v spodnji in zgornji čeljusti, da lahko zdrobi veje ali lubje dreves.

Razmnoževanje

Jeleni se pariyo v obdobju med septembrom in oktobrom, čemur pravimo jelenji ruk. Odrasli samci v tem času poiščejo svoje nasprotnike, s katerimi se bojujejo za košute. Zato lahko po več tednov po gozdu odmeva rukanje jelenov, ki pomeni izziv na dvoboj. Dvoboj se začne z zastraševanjem in

kazanjem lastne moči. Včasih se zgodi, da se šibkejši samec preda brez boja. Zmagovalni jelen ostane s skupino košut, ki običajno šteje 5 do 20 samic, pari pa se z vsako, ki je godna za parjenje. Šele proti koncu jelenjega ruka se lahko mlajši samci pariyo samicami, ki postanejo godne za parjenje kasneje. Po parjenju jeleni zapustijo samice in preostali del leta preživijo v skupinah, prav tako pa v skupinah žive tudi samice, med katerimi pa ni takih trenj za prevlado. Košuta je breja 8 mesecev, naenkrat skoti enega mladiča, ki se že po pičlih 20 minutah lahko postavi na lastne noge.

Rogovje navadnega jelena

Znano rogovje, ki ga nosijo le samci, raste dlje časa. Na začetku se pojavi v obliki dveh majhnih gumbkov, ki ju prekriva mehka tanka koža, s katero se rogovje hrani. Rogovje enoinpolletnega jelena ima večinoma dva nerazvejana rogova. Ko rogovje zraste, se tanka kožica posuši in začne odpadati. Jelen si jo osmuka ob

drevesih ali grmovju. Sicer pa traja nekaj let, da se celo rogovje znebi mehke kože. Rogovje odraslega jelena ima nekaj izrastkov, ki jim pravimo parožki.

Osnovni podatki

Dolžina telesa: 165-250 cm

Višina: 100-150 cm, košute so manjše kot jeleni

Dolžina rogovja: razvito: 90-120 cm

Teža: 100-320 kg

Življenjska doba: 10-12 let

Spolna zrelost: košute: 2 leti, jeleni: 5-6 let

Čas brejosti: 8 mesecev

Hrana: trava, veje, lubje, gozdni sadeži in gozdni sadeži

Obnašanje: družabna žival, le v obdobju parjenja samci in samice žive v ločenih skupinah

Kapetanova žoga (Captain's ball)

Izvor igre: Francija

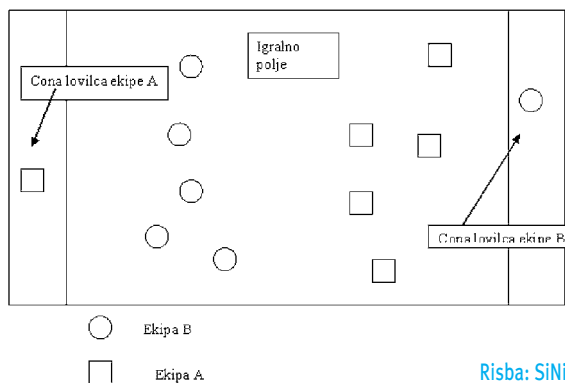
Čas trajanja: 20 min (2 x 10 min)

Vrsta igre: športna, ekipna, taktična

Prostor: zunaj ali znotraj

Pripomočki: nekaj za označitev igrišča (kreda, vrvica) in 1 žoga (za mlajše tabornike naj bo to odbojarska žoga, za starejše tabornike tenis žogica)

Vodnik, ki bo hkrati tudi sodnik igre, najprej pripravi prizorišče igre. S kredo ali vrvico označi igrišče. Igrišče izgleda takole:

Risba: SiNi

Dolžina igrišča naj bo prilagojena številu in starosti igralcev. Torej, če je v vsaki ekipi npr. 6 igralcev starosti MČ, naj bo igrišče dolgo vsaj 10 metrov, širina lovilčeve cone pa 2 metra; če je v vsaki ekipi 6 igralcev GG ali PP, naj bo igrišče veliko vsaj 20 metrov, cone lovilca pa širine 1 meter.

Vsaka ekipa si izbere lovilca oziroma kapetana ekipe (v nadaljevanju članka lovilec). Lovilec se postavi v svojo cono lovilca in se lahko prosto premika samo znotraj te cone. Ostali igralci se lahko gibljejo le znotraj igralnega polja. Igra se začne s sodniškim metom na sredini igralnega polja (kot pri košarki). Naloga ekipe je, da s podajanjem spravijo žogo do svojega lovilca. Naloga nasprotna ekipe pa je, da žogo prestrežejo in spravijo le-to do svojega lovilca. Igralci se

lahko prosto premikajo, tečejo in odkrivajo igralcu z žogo, a le znotraj igralnega polja. Pomembno je pravilo, da ob prejetju žoge lahko napravijo maksimalno 5 korakov (za GG ali PP maksimalno 3 korake), na-

kar morajo podati žogo naprej. V kolikor napravijo preveč korakov, ali igralec naredi prestop, ali nasprotnik prestreže žogo, ali jim žoga pade na tla, jim sodnik odvzame žogo in igra se nadaljuje tako, da nasprotna ekipa izvaja s strani (pri GG in PP se igra lahko nadaljuje tudi z mesta, kjer se je igra prekinila). Igra se NE prekine v kolikor nasprotnik ulovi žogo in jim le-ta NE pade na tla. Prekrški niso dovoljeni in sodnik mora paziti, kaj se dogaja. Ekipa doseže točko, ko njihov lovilac ujame žogo. Pomembno je tudi pravilo, da mora lovilac žogo ujeti znotraj svoje cone lovilca. Torej vsak prestop izven polja ali da lovilcu žoga pade, pomeni, da sodnik dodeli žogo nasprotni ekipi.

Igra je izjemno dinamična in zanimiva. V praksi - igro smo na veliko igrali na Jamboreju v Angliji, kjer je slovenska ekipa premagala prav vse nasprotnike, tudi Francoze - se je pokazalo, da je pomembna tako taktika napada kot tudi taktika obrambe. Največ pa ekipi pomeni dober kapetan oziroma lovilac, ki se zna dobro gibati v coni lovilca in dobro loviti žogo. Zmaga seveda ekipa, ki v času igre doseže največ točk.

SiNi

Jaka Bevk - Šeki

GG delavnica

Lovilnik za dež - deževnico

Prihaja muhasto aprilsko vreme, ko bo veliko dežja, sonca in vetra. Da bi lahko spremljali, koliko dežja bo padlo, si lahko izdelamo lasten lovilec dežja.

Potrebujemo:

- 1,5 l prozorne plastenke
- plastelin
- leseno paličico (20 - 30 cm)
- izolini ali drugi barvni lepilni trak
- kapljico barve za živila
- košček lepenke ali barvnega kartona
- ravnilo, svinčnik, škarje

Priprava:

Prereži plastenko na pol. Spodnjo polovico pustiš celo. Zgornji polovici pa odreži sredinski del tako, da ti ostane le lijak

z zgornjega dela.

Ta lijak daj (obrnjen navzdol) v spodnji del plastenke. Oba ostra robova zlepi skupaj z lepilnim trakom.

Iz plastelina naredi dolgo kačo. To kačo sedaj pritrdi na spodnji del - okrog plastenke, da bo lovilnik na prostem trdneje stal.

V tako pripravljeno plastenko daj kapljico barve za živila, da boš lažje spremljal količino padlega dežja.

Na paličico začrtaj centimetre - za vsak centimeter nariši črto s flumastrom. Tako dobiš merilno palico.

Sedaj izreži iz lepenke še majhen oblaček in ga pritrdi na merilno palico.

Lovilnik dežja postavi zunaj na tla in ga pritrdi s plastelinom. Če mu bo veter nagajal, ga obteži s kamnom. A ne daj ga v lovilec, ker potem ne bo lovil dežja. Da boš lažje spremljal vreme, si izdelaj še vremensko karto, na katero boš vedno ob istem času beležil temperaturo (toplomer obesi na senčno lego zunaj), količino dežja in kakšno je bilo vreme ta dan.

Začetek merjenja - datum	Ponedeljek	Torek	Sreda	Četrtek	Petek	Sobota	Nedelja
Temperatura							
Količina dežja							
Vremenske razmere							

Naredi si tudi legendo vremenskih razmer - kakšno je bilo vreme - nariši dež, veter, sneg, sonce, oblačno, toča, nevihta in zraven zapiši, kaj predstavlja narisano. Na koncu meseca primerjaj tedenske količine dežja. Deževnica je zelo dobra za zalivanje rož in vrta.

Petra Skalič

Neža

Mnenje

Odnos tabornikov do lokalne oziroma krajevnje skupnosti

Vsekakor pereča tema, ki pa se zagotovo dotika vsakega rodu in tabornika. Nekateri rodovi znajo zelo dobro sodelovati in kometirati z lokalno skupnostjo in vso sodelovanje dobro izkoristiti v svoj prid, nekateri pa pač ne znajo oziroma nočejo izkoristiti tega, kar bi lahko. Dejstvo pa je, da nekateri rodovi res znajo izkoristiti in iz lokalne skupnosti iztisniti le najboljše odnose, usluge, skratka vse dobro, kar je koristnega za rod in slovensko taborništvo. To pa rodovom uspeva tako, da priredijo kakšno akcijo in se vsaj enkrat na leto pokažejo pred lokalno javnostjo.

Ideje, kako to storiti je kar nekaj, samo lotiti se jih je treba. Rod lahko priredi kakšno lušno taborniško zadevo v krajevem kulturnem domu, na kateri predstavi svoje člane, taborniški program, kaj taborniki sploh smo, kaj počnemo. Lahko se običe starejše ljudi

v domu starejših občanov in se jim pokaže, kaj pomeni biti tabornik, se jim zapoje kakšno taborniško pesem. Rod lahko priredi taborniško akcijo, ki je namenjena tudi navadnim lokalnim prebivalcem, hkrati pa lahko tako pridobi tudi nove člane, če pogledamo na celotno stvar tudi z druge plati. Skratka vsako najmanjše delo, ki ga storimo za dobrobit naših odnosov z lokalnimi veljaki, se nam tabornikom še kako obrestuje. Težave pa se pojavijo, če tega rod ne zna izpeljati ali pa ni primerne osebe, ki bi imela interes, da bi se to izpeljalo. Če rod ne naredi nič, da bi bil prepoznaven v svojem kraju, se rahlo pozabi, da taborniki sploh obstajajo in da so del lokalne skupnosti. Tudi odnosi med obema stranema se ohladijo. Poskrbimo, da bodo odnosi z lokalno skupnostjo več kot odlični.

Anketa

Ta mesec so na anketno vprašanje odgovarjali člani Rodu Stane Žagar - mlajši. Vsi sestavljajo novoustanovljeni vod v Cerkljah na Gorenjskem, kjer letos po več letnem premoru spet delujejo taborniki. Ker so še čisto sveži taborniki, sem jih povprašal, kaj jih je pritegnilo, da so sploh postali taborniki in kaj je tisto, zaradi česar še vztrajajo ...

LEON JUHANT, 13 let

Všeč mi je taborniška družba, pa tudi program je zelo zanimiv. Všeč mi je, ker ni staršev, rad se igram tudi taborniške igre. Še posebno rad kurim ognje (in vse, kar gori - nekoč sem že zakuril kozolec za hišo).

LUKA JAGODIC, 11 let

Tabornik sem postal, ker so se mi zdeli fini. Tabornik sem zato, ker počnemo veliko različnih stvari. Najrajši imam akcije (sploh večdnevne), ker tam ni staršev. Všeč mi je tudi, da so vodniki zelo prijazni.

NEJC KOROŠEC, 12 let

Tabornik sem postal zato, ker je vse zelo poceni. Všeč mi je, da se z vodom igramo razne igre, všeč mi je vodnica, prav tako akcije.

MITJA VERBIČ - Slavni, 11 let

Prišel sem zato, ker mi je všeč, starši mi nič ne težijo. Zelo se veselim majanja, da bom spal v bivaku, ker do sedaj še nikoli nisem.

Elias Amor Laissani

Faca

Vedno nasmejani 12-letni GG iz Rodu vedri Prleki iz Ljutomera je nekaj posebnega predvsem zaradi dveh stvari: ima drugo ime, ki ga le redko uporablja, po očetovi strani pa ima korenine v Alžiriji, ki jo je obiskal že dvakrat. Tam mu je očetov prijatelj, sicer skavtski vodnik, podaril 12 zeleno-rdeče-belih rutk v barvah alžirske zastave. Večino jih je razdelil med prijatelje, eno rutko pa obdržal zase in jo velikokrat ponosno nosi namesto običajne slovenske zeleno-rumene. Zvesta tabornica je tudi njegova mlajša sestra Melissa.

Prijatelji me kličejo ... Elo.

V prostem času poleg tabornikov ... treniram nogomet za NK Ljutomer ali ga igram kar tako s prijatelji in zahajam v e-šolo, kjer igram igrice.

Mojih klasičnih najljubših 7 ... hrana: smoki in čips; pijača: jabolčna oaza; **barva:** zelena; **knjiga:** vsi deli Harryja Potterja; **film:** Rambo II; **igralec:** Arnold Schwarzenegger; **športnik:** Christiano Ronaldo.

Ko bom velik, bom ... tabornik, v prostem času pa bi rad bil arhitekt (smeh).

Navijam za ... Barcelono.

Po televiziji najraje gledam ... trenutno oddajo Big Brother in navijam za Naskeja, ker tako kot jaz igra nogomet in je zabavna faca.

Če bi mi zlata ribica izpolnila tri želje, bi si zaželel, da ... ne bi mogel umreti, da bi imel zelo veliko denarja in da bi ostal tabornik za vse življenje.

Največja neumnost v življenju je bila, ko ... smo se v drugem razredu v šoli obmetavali z blatom in me domači niso spustili v hišo, ker me niso prepoznali.

Punce so ... zanimive (nagajiv smeh).

Moj vod sestavljajo ... vodnik Tim in šest neustrašnih GG-jev.

Udeležil sem se ... šestih zimovanj in taborjenj.

Moja naslednja akcija bo ... Taborniški festival 19. aprila v Ljubljani.

Moja najljubša taborniška jed ... so banane s čokolado, pečene na žerjavi taborniškega ognjišča, in juha s hrenovkami naše kuharice Marjane.

Čez pet let se v taborniški organizaciji vidim kot ... vodnik.

Naj pripetljaj se je zgodil, ko ... smo na letošnjem zimovanju ob Kolpi igrali nogomet in sem brcnil žogo v drugo državo.

Saša Pergar

Sive celice

Sudoku

			8	4			7	9
		6	9				1	3
2	8			7				
5			4					
7		1		5				4
	2		3	9			6	1
					8			5
	1	2	5	3	9			
				6			3	2

Mini kviz

1. Kako je na karti prikazan relief terena?
2. Kaj pomeni merilo 1:25000, 1:50000, 1:5000?
3. Kaj predstavlja os X?
4. Kje na kroju nosimo našitke ZTS, rodu, večšin in akcij?
5. Naštej taborniške zakone in zakone MČ.

Premetanka

S	T	O	P	L	G	O	S	R	V	N	N
K	L	A	B	S	O	D	E	E	V	K	T
K	L	J	U	C	R	D	M	V	S	M	T
K	A	N	U	S	I	J	H	I	J	P	A
A	S	D	D	V	E	D	F	J	F	A	B
K	G	G	K	E	N	M	B	A	V	A	O
K	A	S	T	T	T	G	U	T	S	D	R
R	S	D	F	I	A	G	H	A	J	K	J
O	E	R	R	L	C	R	R	B	R	A	E
J	A	S	D	K	I	W	E	O	Y	X	N
C	V	V	B	A	J	N	M	R	T	O	J
O	C	E	R	T	A	Z	U	I	O	P	E

Poišči naslednje besede: KANU, KROJ, TABORJENJE, ORIENTACIJA, REVIJA TABOR, SVETILKA.

Rešitve: 1. Relief prikazujemo s platinicami, barvani in sencami. 2. Razdalja 250 m/500 m v naravi je na karti 1 cm. 3. Nasprotno kot pri matematični - navpična os. 4. ZTS - levi rokav zgoraj, rod - levi rokav pod znakom ZTS, večšine - nad levim žepom, akcije - na desnem rokavu. 5. Za taborniške zakone glej taborniško izkaznico. Zakoni MČ: MČ spoštuje ljudi in naravo, MČ je dober prijatelj, MČ je prizadeven tabornik.

Sestri odgovarjata sotrpinom SOS

Pozdravljeni sotrpini! Ko sva že napovedovali pomladno sonce, nam jo je vreme zopet zagodlo ... Nič ne de, življenje gre naprej, dobro ga izkoristite, baje imamo samo enega.

V: HOJLA!!!

Najprej naj povem, da je vajina rubrika prva, ki jo preberem, ko dobim Tabor. No, pa k problemu. Pred 2 letoma sem spoznala sošolko, ki je prišla v naš razred. Z njo sem se spoprijateljila in zdaj sva najboljši frendici. No nekak, samo ostale sošolke mi pa govorijo, da ko me ni, da me moja najboljša frendica ful opravlja. Sam ko pa se družim z njo, ne kaže znakov, da bi me opravljala. Velikokrat greva skup v kino, bazene, k njim na vikend me povabi, pomaga mi pri problemih, velikokrat se skupi hecava, ko kdo naredi kaj smešnega, pa tut če se ne zdi nobenemu drugemu smešno. Velikokrat se zmeniva za obisk, pa tut če od kere mami reče »ne«, jo skupi prepričava. Ona se zanese name, jaz pa nanjo in sva brez skrbi druga o drugi. Sošolke pa, kot sem prej rekla, me prepričujejo, da me opravlja, zato ne vem, kaj naj naredim: ali naj poiščem novo najboljšo frendico, ali naj jim verjamem, ali pa naj ostanem s to k jo mam zdej? Prosim, odgovorita, res potrebujem nasvet.

V: HOJ!

Še enkrat vaju moram pohvaliti, ker sta res zakon! Tako pač je - najboljši sta! No, k mojim problemom. Imam 2 problema. Prvi je ta, da nekako ne vem, kako bi priznala fantu, ki še ni v puberteti, da mi je všeč. Drugi pa so MOZOLJ!!! Kako naj se jih rešim -katero kremo naj uporabim?

Minka

Ničvedka

O: pozdrav Ničvedka!

Po prebiranju tvojega pisma, se nama je zazdelo, da si si na svoje vprašanje v njem odgovorila že sama. In sicer. »Ona se zanese name, jaz pa nanjo in sva brez skrbi druga o drugi.« To nama pove vse, res sta najboljši prijateljici, seveda je pa na vama, ali bo tako tudi ostalo v bodoče. Več razlag je za to, kar se ti dogaja, lahko da te tvoja prijateljica res opravlja za tvojim hrbtom, lahko da so vse ostale punce ljubosumne na vajino prijateljstvo in bi si želele vaju spraviti narazen kot najboljši frendici, lahko pa da gre za kakšno ne prav smešno foro - hec, ko se punce dolgočasijo in so se malo nate spravile. Kakorkoli že, najbolje, da svojo prijateljico, ki ji tako zaupaš in ona tebi, povprašaš o vsem skupaj in narediš konec svojim dvomom. Srečno!

O: Živijo Minka!

Glede tega fanta, za katerega praviš, da še ni polnoleten, v bistvu bi bilo sedaj najino vprašanje, koliko si ti stara? Namreč, fant bo vsekakor slej ko prej dopolnil 18 let, vendar če je med vama kakšna večja razlika, tega da čakaš nanj, ravno ne priporočava. Kot si verjetno že slišala, fantje se načeloma čustveno kasneje razvijejo od punc ... kakorkoli že, še vedno sta lahko najprej samo prijatelja (. Glede aknaste kože pa tako; če je zadeva res huda in se ti že dolgo vleče, kljub predvidevanju pubertetniškim letom, se najprej obrni na svojega splošnega šolskega zdravnika, da ti da napotnico za specialista - dermatologa. Ta ti bo potem strokovno svetoval in ti predpisal učinkovito sredstvo ali nego. Kreme, geli in drugi kozmetični pripomočki načeloma pomagajo le za kratek čas, moraš biti potrpežljiva, predvsem pij veliko vode in se pravilno prehranjuj. Vse bo še dobro, daj času čas. ■

Jaka Bevk - Šeki

Imeti vod GG

Barbara Bačnik - Bača

Pridih eksotike

Tokrat sem se odločila za recept. Je že tako, da moramo vsi jesti, zakaj ne bi kdaj jedli skupaj na vodovem sestanku? Predlagam, da po vseh velikonočnih praznikih, pirih in regratu s svojimi člani pripravite nekaj povsem neslovenskega. Gre za mehiške tortilje - priljubljeno mehiško jed, neke vrste mlince iz koruzne moke, nadevane z različnimi polnili.

Kaj potrebujemo za tortilje z mesnim nadevom (za 6 oseb):

- tortilje lahko kupimo že narejene v trgovini - piščančja prsa (uporabite lahko tudi katero koli drugo meso ali ribe)- konzervo koruze

- konzervo fižola- par paradižnikov- eno čebulo- nekaj česna- sir v lističih ali kosu- 1 l mleka- margarino za pečenje- feferone (pekoče ali nepekoče - po želji)- začimbe po želji: sol, poper, rdeča paprika, čili ...Priprava:Mesni nadev za tortilje pripravimo tako, da na čebuli prepražimo piščančje meso, začimimo ga z soljo, rdečo papriko in

čili. Dodamo koruzo in fižol ter dušimo še par minut. Nato v to zmes vmešamo paradižnikovo omako, ki jo pripravimo iz paradižnika, čebule, česna in feferonov, ki jih spisiramo ter vse skupaj dodamo k mesu. Dušimo še nekaj minut.Sledi omaka iz sira. Margarino razpustimo na šibkem ognju, dodamo sir in ga ves čas mešamo, da se ne prime posode. Mešamo dokler ne postane kremast in gladek. Tortilje pred nadevanjem pogrejemo v ponvi, nato jih namažemo z omako iz sira in nadevamo z nadevom iz mesa. Tortilje zavijemo in na koncu še enkrat premažemo z omako iz sira.

Na kaj mora biti pozoren vodnik?

Priskrbeti je potrebno vse sestavine - ali se vod skupaj odpravi v trgovino in deli stroške, ali pa vsak od doma prinese dogovorjeni material. Vodnik naj dodatno poskrbi za pribor, posode, nože, prtičke in vrečo za smeti.

Za konec!

Dober tek! Naj vam gre v slast, po možnosti svoje mojstrovine poslikajte in seveda nadgradite zgornji recept po svojem okusu in glede na lastne želje.

ŽVN

Matevž Brataševac

Bivaki iz umetnih materialov

Za bivake iz naravnih materialov lahko uporabimo celo vrsto materialov. Najosnovnejši, ki vsem najprej pride na misel, je staro dobro šotorsko krilo. Poleg šotorskega krila lahko uporabimo: astro folijo, bivak vreče, polivinil ...

Umetni materiali imajo prednosti in slabosti. Največja prednost je, da so zelo vodoodporni in je veliko manj možnosti, da smo v bivaku mokri. Zaradi svoje nepredušnosti pride tukaj do izraza velika slabost. Ker umetni material ne diha (razen šotorskega krila), se čez noč na notranji strani strehe nabere vlaga (zaradi izdihanega zraka in zunanje vlažnosti). Zato je priporočljivo (sploh v astro foliji), da ne dihamo v bivaku, temveč, da imamo glavo izven bivaka (vsaj nos in usta), ali pa si pri glavi pustimo zračnik.

Bivak iz šotork(e)

Ker je postavljanje šotora (bivaka) iz šotorskega krila panoga mnogoboja, tak način postavljanja vsi dobro poznamo. Na mnogobojju so uporabljene osnovne ideje, zato je načinov za izdelavo šotora iz šotorskih kril toliko, kot si jih lahko zamislimo v glavi. Vendar moramo pri postavitvi paziti na vodotesnost šivov ter na pravilni položaj žepa. Dolžina palic pri bivaku iz šotork mora biti 1,25 m. Površina bivaka mora biti dobro napeta. Če je prisotno močno deževje, lahko okoli bivaka izkopljeimo jarek za odtekanje vode.

Irski skavti v Sloveniji

Potem, ko so raziskovali Nemčijo, Združene države Amerike, Portugalsko in Poljsko, letos irski skavti prihajajo v Slovenijo. The Scouting Ireland 2008 European Explorer Belt bo potekal po Sloveniji in Hrvaški, raziskovalo pa ju bo 25 dvočlanskih ekip.

Poleg fizičnega, psihičnega in osebnostnega preizkusa predstavlja Explorer Belt tudi priložnost za spoznavanje tujih kultur. Bistveni elementi te dogodivščine so:

- desetdnevno popotovanje v nepoznanem okolju;
- udeleženci na poti premagajo 300 km: 200 km peš, 100 km pa z

Irski organizatorji so že zavihali rokave, prišli so v Slovenijo (seveda so bili navdušeni), da pa bo vse teklo, kot je treba, potrebujejo nekaj pomoči. Kaj ti je torej storiti?

Vse, kar pričakujemo od tebe, je, da si v naslednjih mesecih z Irci na zvezi in jim pomagaš z različnimi kontakti v Sloveniji (potrebovali bodo avtobus, najeti nameravajo tuše ipd.). Nič lažjega, kajne? Če se ti kdaj zatakne, ti bomo seveda pomagali člani Komisije za mednarodno dejavnost.

Verjemi, še boljše je, kot se sliši.

Z njimi boš namreč preživel/-a tudi dva zanimiva tedna, in sicer od 12. do 26. julija. In le kdo si ne bi želel spoznati cele čette simpatičnih Ircev?

Če smo te prepričali, hitro piši na jurejz@rutka.net in nina_rla@hotmail.com, da te predstavimo lanu, ki je ta glavna faca med ta glavnimi.

Mednarodna

Nina Kušar

javnimi prevoznimi sredstvi;

- udeleženci pišejo dnevnik, v katerem zbirajo prijetljaje in občutja;
- med popotovanjem morajo ekipe izpolniti različne naloge, ki jih pripravi organizator;
- ekipe imajo med popotovanjem omejen proračun.

Ekipe začnejo na različnih krajih. Njihova naloga je, da v desetih dneh pridejo na končno točko, medtem pa opravijo še vse naloge. Nato jih čaka še štiridnevni skupni tabor, na katerem izmenjajo svoje izkušnje.

Se sliši zanimivo?

Irski skavti so k sodelovanju povabili tudi ekipo iz Slovenije.

Od 12. do 26. julija se torej lahko tudi sam/-a preizkusiš, ali zmoreš. Ob tem pa se boš zagotovo še noro zabaval/-a in spoznal/-a celo četico Ircev! Si za? Prepričan/-a? Torej moraš le še poiskati tistega, ki te bo na poti spodbujal in ti krajšal čas, potem pa skupaj pošljita svoje podatke na nina_rla@hotmail.com.

Naj ti povemo še to: štirje simpatično zmedeni člani ožje ekipe organizatorjev so že prišli na obisk v Slovenijo in bili so navdušeni. Ob praznovanju stoletnice skavtstva na Irskem pač želijo le najboljše.

Brina Krašovec

Človek Človeku

Malodušje in nezainteresiranost za sodelovanje v vodu sta nadvse neugoden način odzivanja pri mladih članih. Ta pojav je v zadnjih desetletjih po opažanjih pedagoških in mladinskih delavcev vedno pogostejši in v veliki meri ohromi aktivno udejstvovanje mladih pri različnih dejavnostih, med katere sodi tudi aktivno taborništvo.

Najpogostejše se malodušje pri mladih manifestira kot upad motivacije in izguba navdušenja za neko doslej visoko zastavljeno dejavnost. Dejavnost lahko že vrsto let izvajamo na enak način, pa se nam zgodi, da kljub preteklim pozitivnim odzivom naletimo na malodušje in nezainteresiranost mladih za aktivno participacijo pri tej dejavnosti. Do tega pride, če mladi člani ne dobijo dovolj ustreznih vzpodbud in optimističnih usmeritev s strani vodnika, mentorja ...

Članom upade vnema, pripravljenost in navdušenje za delo popustita celo do tolikšne mere, da dejavnost izgubi smisel. Kot vodniki in mentorji ob taki situaciji občutimo neuspeh in iščemo razloge za to pri sebi in tudi pri vsebinah, ki smo jih vključili v neuspelo aktivnost. Sprva tudi ne najdemo pravega odgovora, zakaj je prišlo do brezbriznosti, otopelosti, ravnodušnosti s strani članov.

Najpogostejše do tega pojava ne pride zaradi posameznikovih genetskih značilnosti, temveč je za to kriva nizka čustvena kultura in pretirano razumski način udejstvovanja. To je patološki

pojav današnjega časa, ko se vse preveč poudarja pomen kompetenc posameznika in njegov razum, premalo pozornosti pa se posveča duhovnim potrebam posameznika. Za izhod iz malodušja in apatije je potrebno ponovno vzbuditi k dejavnosti čustvene centre. Torej je naša naloga, da v taborniško aktivnost vpeljemo prebujanje čustev članov v izogib ravnodušnosti in nezainteresiranosti. Pri prebujanju čustev bomo najbolj uspešni, če bomo začeli s spodbujanjem čutil, zlasti najosnovnejših (dotik, vonj in okus). Osvajanje veččin ter vse ostale taborniške aktivnosti in dejavnosti skušajmo pripraviti čimbolj v skladu s čustvenimi potrebami naših članov. Bolj je dejavnost, v katero so člani vključeni, njim blizu v smislu potreb in uporabnosti, bolj se bodo z njo poistovetili in aktivno participirali. Dandanes je zelo pomembno, da smo aktualni in v teku s časom, kar pomeni, da moramo v aktivnosti nenehno vnašati novosti, hkrati pa ne zapostavljati osnovnih vsebin in sporočil, ki jih želimo podati in prenesti na člane.

Za vodnike in mentorje je pri delu z mladimi še kako pomembno, da ostajamo ljudje, nudimo čustveno in duhovno oporo, ki jo mladi, kljub vsem dobrinam, s katerimi se rokujejo, še vedno z veseljem sprejmejo, če jim je ponujena na pravi način. V obliki prijazne besede, vzpodbudne pohvale in nevsiljivega mentorstva.

Otrokove pravice

Jasna Turk, univ. dipl. soc. ped.

Varuh človekovih pravic RS, Dunajska 56, 1109 Ljubljana

TABORNIK JE PRIJAZEN in PRIPRAVLJEN POMAGATI Je prijazen z vsemi in prijatelj vsem tabornikom

Prijaznost, prijateljstvo in pripravljenost pomagati pomenijo nasprotje od nasilja in so med taborniki zelo cenjene vrednote, ki so zapisane tudi v taborniških zakonih. Taborniki in skavti jih boste najbolje uresničili tako, da nasilja ne boste podpirali, tudi če se godi drugim, in da sami ne boste nasilni.

Kot smo obljubili v prejšnji številki, se bomo v tokratnem prispevku še zadržali ob temi nasilja, tokrat medvrstniškega nasilja. S tem izrazom poimenujemo nasilje, ki je bodisi fizično, bodisi psihično in verbalno in se dogaja med otroki ali mladostniki podobne starosti oziroma med vrstniki. Glede na to, da se z vrstniki najpogosteje družite v šoli (med odmori), v času obšolskih in prostočasnih dejavnosti, na igriščih ali ulici, so to kraji, kjer se omenjeno nasilje najpogosteje dogaja.

Med vsemi oblikami je najbolj opazno fizično nasilje, pri čemer moramo poudariti, da tudi prerivanje, spotikanje in podobno fizično obračunavanje ni tako nedolžno, kot se morda zdi. Kdorkoli je tarča ali žrtev tega početja, dogajanja ne jemlje kot zabavo ali hec! Nasilja med vrstniki pa je največ na način, da posameznik ali skupina žrtev zasmehuje, ponižuje, se iz nje norčuje ali jo izsiljuje, lahko pa jo tudi izloči tako, da se z njo nihče ne pogovarja in ne družijo.

Otrok ali mladostnik, ki je žrtev medvrstniškega nasilja, je po navadi zbežan, prestrašen, nesrečen in ne ve prav dobro, kaj naj naredi. Za odnos med žrtvijo in nasilnežem veljajo prav

takšne značilnosti, kot smo jih opisali v prejšnji številki. Tako kot vsako nasilno vedenje, tudi medvrstniško nasilje za žrtev pomeni kršenje njenih temeljnih človekovih pravic. Prizadeto je njeno dostojanstvo, kršena ji je pravica do varnosti in telesne nedotakljivosti, poleg tega pa tovrstno nasilje lahko ogroža posameznikovo pravico do izobraževanja, če se dogaja v šoli.

Razlogi za medvrstniško nasilje so lahko različni. Storilec, ki izvaja nasilje nad svojimi vrstniki, je nemalokrat tudi sam žrtev nasilja v svojem družinskem okolju. Znašanje nad šibkejšimi vrstniki je odraz njegove stiske, a ne opravičuje njegovega ravnanja. V takšnih primerih storilec potrebuje dvojno pomoč, saj je hkrati izvajalec in žrtev nasilja.

Za to, da se takšno nasilje lahko ustavi ali prepreči oziroma da do njega niti ne pride, je najpomembnejše to, da nasilje med vrstniki ne ostane prikrito. Če veste, da je vaš prijatelj, sošolec ali znanec žrtev nasilja, mu boste najbolj pomagali tako, da boste s tem seznanili odraslega, ki mu zaupate. Bolje je, če problema ne poskušate reševati sami, temveč prepustite, da odrasla oseba ukrepa in prepreči nadaljnje izvajanje nasilja.

Novice

Tečaji

Pregled tečajev na znanje.rutka.netSpletna stran znanje.rutka.net ponuja celovit pregled tečajev za vodje, vodnike in specialiste, ki jih v poletnem času organizira ZTS in območne organizacije ZTS. Prijave na tečaje so že možne preko spletne strani znanje.rutka.net. Prijave sprejemamo samo do zapolnitve prostih mest.

Pugy

Predstavitve ponatisa knjige Scouting for Boys

Ob stoletnici izdaje knjige Scouting for Boys, ki jo je Robert Baden-Powell izdal leta 1908 v Angliji, bo 22. aprila v mestni hiši v Kranju potekala predstavitve ponatisa avtoriziranega prevoda te knjige v slovenščino iz leta 1932. Knjiga je ponatisnjena v 100 bibliofilskih izvodih.

Amerikanec

Vod vodu

Se še spomnite te akcije?

Vod vodu je srečanje, na katerem se srečata dva voda MČ iz različnih rodov oz. krajev. Glede na to, da po našitke v pisarno ZTS zaidejo le redki, je možno dvojce: ali vodniki ne vedo, da je možno našitke za udeležence akcije sploh dobiti, ali pa se tega v MČ družini ne gredo.

Namen srečanja je druženje vrstnikov, skupno igranje, spoznavanje krajev, od koder so udeleženci. Večji poudarek je na krepitvi vodovega duha in skupnih aktivnosti v času srečanja. MČ-ji sodelujejo pri pripravi programa obiska, saj sami predlagajo, kaj bi lahko predstavili svojim vrstnikom. Skupaj izberejo tudi način potovanja. Srečanje se lahko konča s skupno čajanko. Ob srečanju običajno nastane tudi kakšen članek in fotografija za rodovo glasilo ali revijo Tabor. In še to, našitke udeleženci dobijo brezplačno.

Pugy

Klemen Kenda - Bubi (RAJ)

Tabornik, ki obvladuje strune na kitari, html kodo in orientacijsko karto hkrati

Bubi - le kdo ga ne pozna, tega super fanta, ki ga lahko srečaš na skoraj vsaki večji akciji, najraje s kitaro ob veseli družini ali med prejemanjem nagrade za višje uvrščene na orientacijskih tekmah. V taborniškem življenju je zamenjal že mnogo funkcij, med drugim je opravljal tudi tisto načelnika za odnose z javnostmi pri ZTS, na svojem profesionalnem področju pa se fizik po stroki najraje posveča izdelavi spletnih strani. Če nadaljujemo z opisom Klemenovega taborniškega življenja, moramo začeti na začetku, ki sega v njegova najstniška leta. Star je bil 16 let, ko so ustanovili novo enoto v Cerknem - četo, takrat pri Rodu kranjskega jegliča. To prvo leto je bilo Bubiju pravzaprav v smislu navdušenja nad taborništvom še najboljše. Pravi, da si človek v začetku izoblikuje ideal taborniške organizacije, taborništva in se zares zaveda poslanstva tega gibanja, s potapljanjem v "sistem" pa sledi spoznanje "temnejših" plati organizacije in ob življenjskih izkušnjah je vsaj delno razočaranje neizbežno. A prav rod, ki so ga postavili takrat v Cerknem, je odražal tisto, kar bi si

Bubi želel od organizacije. Bil je mlad, osnovan na pristnem taborništvu, povezan z naravo, alkohola in ostalih škodljivih navad nič ... pravi, da bi si tako društvo želel tudi v bodoče, za svoje otroke.

Prva Klemenova funkcija je bila načelnik čete oz. uradno načelnik MČ, seveda pa je bil tudi vodnik. Potem pa so sledile še funkcije blagajnika, starešine, načelnika rodu, načelnika PP, načelnika PP na Severno-primorskem območju, načelnika območja, načelnika za odnose z javnostmi ZTS, vodje ekipe RutkaNET ... Pogledjmo si, kaj vse nam je Bubi zaupal v tokratnem intervjuju za revijo Tabor.

Foto: Vasilij Sedej

Kako gledaš na našo dejavnost? Smo najboljša obšolska dejavnost za otroke in mladino?

Načeloma se moram strinjati (smeh). Smo najbolj celostna dejavnost in prav zaradi tega je taborništvo v dobrem in slabem šola za življenje. Smo odraz družbe v malem in ker se vse spreminja, tudi taborniki postajamo drugačna bitja. Večino ljudi vodijo ozki osebni interesi, tudi pri tabornikih ni nič drugače, čeprav se na prvi pogled zdi, da smo altruistična organizacija. Tabornikom, ki jih žene ne-egoistična želja po izboljšanju, je marsikdaj težko tudi pri nas. Pogosto jih najdemo na vodilnih funkcijah, nekoliko nesrečne, ker ne razumejo, kaj pravzaprav motivira večino drugih ljudi.

Današnja mladina je vsekar drugačna, kako se ji potem približati?

Menim, da še vedno s klasičnimi taborniškimi aktivnostmi. Vedno s konkretno nalogo, s konkretnim ciljem za posameznika, za njegov napredek oziroma osebno rast.

Še vedno si zelo aktiven in vztrajaš v naših vrstah. Kako ti to uspeva ob drugih, predvsem študijskih in službenih obveznostih?

Služba, študij in vse ostalo včasih res malo trpi na račun tabornikov, ampak kot mi je nekoč rekel Puggy: »Taborništvo je lahko marsikdaj kompenzacija za neuspeh drugod.« Vsak, ki je pripravljen v organizaciji delati, se mu bo to poznalo - dobri rezultati motivirajo in krog je sklenjen. Mogoče sem res izgubil kakšno leto na račun tabornikov, čeprav ne vem, če ga ne bi tudi sicer. Nisem pa več tako zelo aktiven. Pred kratkim sem se »znebil« funkcije starešine v rodu, tabornik, ki je prevzel mojo funkcijo - moj bivši član - je prevzel načelnišтво na območju, na zvezni ravni dam dejansko samo še kak »moder« komentar, na Rutki pa s kakšnim očesom in manjšim delom spremljam dogajanje.

Kot vemo, ti glasba veliko pomeni. Kako pa gledaš na taborniško himno?

Že ko sem kot MČ nosil rutico, je

[Vsi bi večinoma le jemali, nihče ne bi prispeval, delil z drugimi.]

bila to naša himna. Tega ne moremo in ne smemo spreminjati. Himna povezuje generacije. Organizacija sama pa se sicer spreminja. Meni usmeritev zadnjih let ni preveč po godu. Različni pogledi na taborništvo, ki se npr. izražajo v rezultatih ene od zadnjih anket na RutkaNET, zelo na široko definirajo vzgojno poslanstvo organizacije. S tem se oddaljujemo od svoje identitete, od narave, od taborništva - slovenskega gibanja, ki ga definira več kot 80 let tradicije. Dobro se mi zdi, da se nas vse več zaveda, da samo strogo sledenje vzgojnemu poslanstvu in politiki krovne skavtske organizacije ni dovolj.

Se ti zdi, da delamo to zato, ker želimo s to širino pritegniti čim več mladih? Bi morali malo zožiti zorni kot in izgubiti na kvantiteti, bi pa imeli kvaliteto?

To ni nujno ta problem. Jaz mislim, da je treba vzroke iskati širše. ZTS je vpeta v mednarodne, evropske tokove in moj občutek je, da v celotni mladinski politiki nastaja nekakšna, jaz bi temu rekel (naj mi oprostijo) »FDV-jevska« ali »inštruktorska« klima; veliko govorjenja, veliko ciljev, konceptov, v končni fazi pa nič, kar bi nadgradilo debate in izmenjavo mnenj ter dalo konkretne rezultate. Saj, zavedanje poslanstva in širine, ki jo omogoča, je v redu, moramo pa te stvari vpeti v taborništvo in ne ravno obratno.

Pa se kaj dela na področju pisanja novih taborniških pesmi?

Zelo malo. Ideje obstajajo, kdaj pa kdaj steče kakšna debata, skupek mailov na to temo, kakšna taborniška akcija ... Sem pa tja nastane kakšno besedilo, ki se ga tudi uglasbi, ne več kot pesmica na leto. Itak smo pa taborniki glede tega konzervativni in hkrati zelo zahtevni. Če smo pošteti, pri tabornikih prepevamo le tri do štiri taborniške pesmi: himno MČ, himno, Tam ob ognju našem, pa mogoče še Bor do bora ali Murnčke. Vse ostalo so zabavne ali ljudske pesmi. Naši »konkurenti« so v prejšnjih desetih letih ustvarili 20 - 30 novih pesmi, ki niso slabe in jih tudi radi pojejo. Edina pesem, ki se je v zadnjih letih obdržala in se jo še poje, je mogoče Ivova Inštruktorska balada, ki je za moj okus tudi najlepša taborniška pesem.

Kako si zadovoljen s prenovo in delovanjem taborniškega portala - RutkaNET?

Osnrednji taborniški portal je zelo do-

Smo v trenutku, ko bi bila neka drastična sprememba z ljudmi, ki jih ni strah se komu zameriti ali narediti nekaj, kar ne bo vsem všeč, dobrodošla.

ber odraz stanja duha v naši organizaciji. Trenutno je zasnovan tako, da lahko vsak član kadarkoli prispeva in dodaja dokumente, novice pa še par drugih stvari. Sploh RutkaNET Wiki je sistem, usmerjen k spodbujanju sodelovanja in izmenjavi znanja. Ampak dejstvo je, da večino prispevkov na servisu doda ekipa RutkaNET. Vse ostalo so večinoma rodove objave, novice o akcijah, tekmovanjih, rezultatih in druge stvari, ki služijo rodovom v promocijske namene lastnih aktivnosti. Ni pa posameznika, ki bi bil pripravljen objaviti rodovo gradivo za orientacijo ali pa nekoga, ki bi objavil svoje vtise ali poročilo s fotografijami s kakšne akcije. Je že res, da nihče v ekipi nima časa, da bi takšne aktivnosti vzpodbujal, ampak človek bi pričakoval, da smo taborniki navajeni »mušketirskega« sodelovanja. Žal bivši najrajši le jemali, nihče ne bi prispeval, delil z drugimi. Ekipa je objavila 90 % vsebin na servisu, 8 - 9 % pisarna in 1 % naključni posamezniki. Servis vsebinsko ni izkoriščen, po drugi strani pa bi vedno zahtevna taborniška javnost rada imela še več. Več česa? Neizkoriščenega prostora? Še vedno obstaja »kultura«, da je za »dogajanje« na spletu potreben strokovnjak. Ob razvoju tehnologij in splošnega poznavanja medija danes to ne drži več. Vsak posameznik je toliko elektronsko pismen, da lahko brez težav uporablja RutkaNET infrastrukturo. Gre torej bolj za stanje duha, ki nam ne more biti v ponos. Že en sam zagrizen posameznik, nadebudni GG ali PP, bi lahko naredil ogromno.

Vedno si bil kritičen do dela strokovne službe ZTS, t. i. pisarne. Kaj bi lahko izpostavil, kaj točno pogrešaš v naši organizaciji?

Strokovna služba je sama svoj šef - nek minimalni nadzor in smernice, kaj naj počne, sicer so, še vedno pa prostovoljni načelnik (in prostovoljni IO) nima dovolj časa, da bi imel pregled nad vsem. Dejansko ima največji vpogled v dogajanje vodja pisarne in prav on ima

tudi največ vpliva na delo v organizaciji. Težava je v tem, da njegov pogled, čeprav je seveda usmerjen k njegovemu videnju napredka organizacije, ni enak pogledu »poslanec« na skupščinah niti pogledu voljenega vodstva organizacije. Kljub dobro urejenim pravnim aktom v zvezi s strokovno službo npr. še vedno ne obstaja mehanizem za ocenjevanje uspešnosti zaposlenih, v primeru finančnih (in še kakšnih drugačnih) neuspehov nihče v pisarni zares ne odgovarja z ničimer, da pa se je s tem problemom članom IO še težje spopasti, imajo zaposleni zelo dobro »pogajalsko« izhodišče, ki izhaja iz časov preporoda ZTS v začetku 90. let.

Bi po tvojem potem moralo biti več ljudi, bi morali biti bolj mladi, manj zaposleni drugje?

Bolj kot z ljudmi je problem z načinom našega razmišljanja in delovanja. Zveza je stara skoraj 60 let in to s sabo prinaša ogromno proceduralne »navlake«. Kako odločamo? O čem se zares pogovarjamo? Katere so za nas pomembne reči? Ljudje, ki danes vodijo organizacijo, niso isti funkcionarji, ki so konec sedemdesetih let srečni sledili najrazličnejšim pravilom. Poglejte si samo zapisnik kakšne mlade rodove uprave danes in ga primerjajte s kakšnim starejšim. Formalizem, kakršnega se še vedno gremo v ZTS, je med mladimi umrl že pred kakšnim desetletjem. Na zadnji skupščini nisem bil, ampak tistim, ki so bili tam in niso finančniki oz. karkoli podobnega, se je zdelo vse skupaj trapasto. Finance sicer posredno so tudi vsebinska stvar organizacije, vendar to ni njeno poslanstvo. 15 minut debate, posvečene programskim zadevam, v primerjavi z deležem časa za administrativne probleme, je odločno premalo. Mislim, da ti ljudje naslednji ne bodo več sedeli tam. Takšna prioriteta lestvica se odraža tudi v delu izvršnega odbora (IO). Tam so vsaj po mojih izkušnjah glavne pravniške in administrativne teme ter finance in to se vsem zdi strašno pomembno. Dajemo prednost stvarem, ki so sicer predpogoj za naše delovanje, niso pa naša osnovna dejavnost - delo z mladimi! Kar je osrednja tema informativnih oddaj in gostilniških debat, ni nujno tudi dobra tema za nas.

Katere akcije nikoli ne zamudiš?

NOT-a. Orientacija je nekaj, kar me osrečuje, ta je pa še nočna, izpostavlja

Če bi si vsak vzel pet ur in naredil nekaj koristnega za organizacijo - uf, to bi imeli narejenega.

ekipni duh, pa ponavadi za vzdušje v naših ekipah poskrbi še kakšen »outsider«, to se mi zdi super. Najboljša stvar.

Zakaj ravno orientacija? Kaj ti je bilo oziroma ti še vedno je največji izziv pri orientacijskem teku?

Vsaka tekma je drugačna, vsakič se razvije nova zgodba. Enkrat si najslabši v ekipi, pa komaj predihaš do konca in si potem ponosen nase, da ti je uspelo, spet drugič si med močnejšimi in imaš čas, da opazuješ ostale člane ekipe, njihove težave in domisljice ... Vedno se je izziv izboljšati ali preživeti ekstremne razmere kot npr. na NOT-u v Velikih Laščah – snega do kolen, težko prehodni in tehnično zahteven teren ...

Si pa verjetno zelo vesel, da živiš ravno v Sloveniji, ki predstavlja pravi orientacijski poligon.

Res je, Slovenija ima veliko pokritost z gozdom. Če odmislimo Skandinavijo, prednjačimo. Poleg tega imamo raznolike terene od ravninskih, kontinentalnih terenov, alpskega krasa, gorskih terenov, pa notranjskega krasa, kjer najdemo najtežje terene. Tudi v svetovnem merilu. Slovenija velja za nekakšen orientacijski raj.

Kje v Sloveniji pa ti je najbolj všeč?

Najbolj pri srcu mi je orientacijski poligon v okolici Sežane. Tam je kras bolj odprt, manj kamnit, vrtače so večje in je tudi užitek drugačen. Tam se lahko orientiraš na zahtevnem terenu pri visoki hitrosti, kar je poseben izziv in hkrati užitek.

Kakšna je prihodnost orientacijskih tekmovanj v ZTS?

Par let nazaj je kazalo slabo, na vsaki tekmi je bilo manj tekmovalcev. V zadnjem času pa se stanje izboljšuje, tudi več kvalitetnih tekmovanj imamo. Razvil se je ZNOT, na NOT-u je več ekip, ROT-i so se izboljšali in pridobili na udeležbi. Ali je to tisto, kar bo odgovarjalo programskim vodjem naše organizacije? Jaz si želim, da bi se tradicija zahtevnih orientacijskih preizkusov ohranila.

Ali bi lahko s promocijo tovrstnih aktivnosti in športov, ki so neposredno in nujno povezani z naravo, lahko bolj vzgajali v smislu usmerjenosti k naravi?

Če se vprašamo, ali se iti ročna dela ali na ta način izpolnjevati (tudi) fizično komponento osebnostnega razvoja, potem vsekakor to zadnje. Vedno bomo za celostni razvoj mladega človeka najlažje poskrbeli z aktivnostmi v naravi.

Zadnja misel, sporočilo?

Namesto da bi šel na skupščino, sem letos izdelal spletno stran Državnega mnogoboja. Če bi si vsak vzel pet ur in naredil nekaj koristnega za organizacijo – uf, to bi imeli narejenega.

Foto: Tina Miklavčič

Rod Sotočje Nazarje Kokarje

Rod Sotočje iz Nazarij je majhen rod, ki je s svojim delovanjem začel leta 1999. Zaradi prepoznavnosti ter tradicije in simbolike je obdržal ime rodu, ki je predhodno deloval a tem področju. Dodali so le še Kokarje, saj ima rod tam svoj sedež. Kljub svoji majhnosti in kratkem času delovanja se rod lahko pohvali s soorganizatorstvom Državnega mnogoboja leta 2004.

Počitek po napornem dnevu. Avtor: Franjo Podrižnik

Rod Sotočje je edini v Zgornji Savinjski dolini, zato vodova srečanja potekajo kar na treh osnovnih šolah - v Mozirju, Nazarjah in v Rečici ob Savinji. Velika prednost, ki jo imajo taborniki tega rodu, je lasten taborni prostor, kjer vsako leto potekajo taborjenja, namenjena predvsem mlajšim tabornikom.

Vsakoletno raftanje na Savinji. Avtor: Tilen Pečnik

Taborni prostor se nahaja v bližini vasi Kokarje in reke Drete, kjer se ob vročih poletnih dneh najmlajši lahko prijetno osvežijo. Poleg kopanja v Dreti ali malce bolj oddaljeni Savinji imajo možnost raznih športnih aktivnosti, npr. squash, kolesarjenje in gorsko kolesarjenje, lahko pa se odpravijo na pohod na Menino, Dobrovlje, Golte ali Čreto. Taborni prostor pa je dobro služil tudi kot prizorišče Državnega mnogoboja leta 2004.

Delovna akcija. Avtor: Tilen Pečnik

Gasilska slika iz letošnjega zimovanja. Avtor: Tilen Pečnik

ROT 2008 IDRIJA

26. DO 28.
SEPTEMBER

SI UPAŠ?

ORGANIZATOR:
DRUŠTVO TABORNIKOV ROD SREBRNIH KRTOV IDRIJA
V SODELOVANJU Z ZVEZO TABORNIKOV SLOVENIJE

KOSOBRIŃOVI PRIPRAVKI

Kosobrin

Regratova omleta

Potrebujemo: 1 jajce, 2 pesti dobro očiščene drobno narezanih regratovih listov, olje, sol po okusu. Priprava: Jajce žvrkljamo, dodamo drobno narezane regratove liste in dobro premešamo. V ponvi segrejemo olje. V olje lepo razmestimo zmes regrata in jajca ter opečemo na obeh straneh, da postane lepo rumenkasto-rjavo. Po okusu osolimo. Omleto pojemo še toplo. Solata Potrebujemo mlade regratove liste, popke, cvetove in korenine, ki jih dobro očistimo, česen, sol, olje in kis ali limonin sok. Korenine narežemo na koščke in jih dobro prekuhamo v slani vodi. Vodo odcedimo, ker ima grenek okus. Da liste zmehčamo lahko dodamo tople kuhan fižol ali krompir.

Regratov sirup

Potrebujemo: 400 regratovih cvetov, 2 litra vode, 4 kg sladkorja, sok 6 limon. Regratove cvetove prekuhamo v vodi. Odcedimo in dodamo sladkor. Na majhni temperaturi do 40° C segrevamo toliko časa, da se sladkor raztopi. Dodamo še sok 6 limon dobro premešamo in z dobljenim sirupom napol-

nimo dobro očiščene in segrete steklenice. Sirup zmešamo z vodo in dobimo prijetno osvežilno pijačo.

Sirni namaz z regratom

Potrebujemo: pest drobno narezanih regratovih listov, skuto ali sirni namaz Tamar, 2 žlici olivnega olja. To zmešamo skupaj in dobimo dober namaz. Potrebujemo samo še kruh in predjed je pripravljena.

Regratova juha

Potrebujemo: 4 očiščene in ostrgane regratove korenine, 2 rdeča korenčka, majhno cvetačo, pest regratovih listov, pest koprivnih listov, pest mladih listov ozkolistnega trpotca, drobno čebulo, drobnjak, peteršilj, poper, sol, 2 žlici olivnega olja, jajce, vodo. Sesecljano čebulo, drobno narezane regratove liste, korenček in koprivne ter trpotčeve liste prepražimo na olju, prilijemo 1 liter vode, dodamo poper, sol in sesecljan česen. Na koncu pridamo še drobno narezan peteršilj in vmešamo jajce. Na krožniku potresemo juho še z drobno narezanim drobnjakom.

Vaš Kosobrin

KEMIJA V TABORNIŠTVU

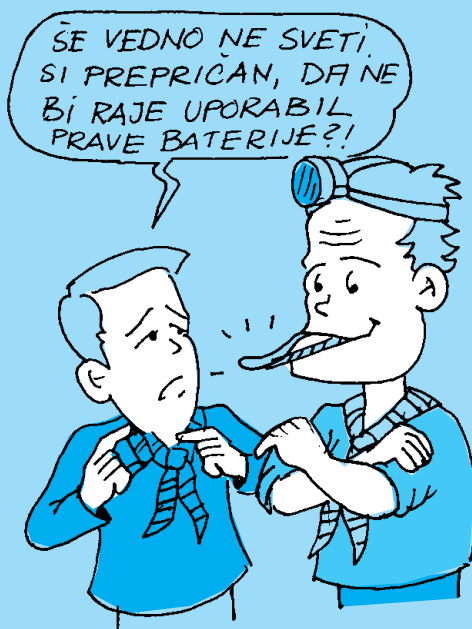

Lea Repič

Jaka Bevk - Šeki

Žlica + alu folija = elektrika?

Za izdelavo baterije rabite žlico iz jekla in kos alu folije. Alu folijo zvijte v tanko palico. V eno roko vzemite žlico, v drugo pa zvito alu folijo. Žlico in alu folijo vtaknite v usta tako, da se bosta konca, ki gledata iz ust, dotikala. Začutili boste nežno brbotanje na jeziku, ki bo oddajalo kiselkasto aromo. To je znak slabe električne napetosti. Dosti zabave pri izvajanju eksperimenta vam želim in ne pretiravajte pri številu izvajanj!

Globoko vesolje

Astronomija

Primož Kolman

Globoko vesolje je področje astronomije, ki ponuja pravo eksotiko astronomskih opazovanj. Sem spadajo objekti, kot so razne meglice, kopice zvezd ter galaksije.

Zmotno je, če mislimo, da je to področje rezervirano le za astronome z velikimi teleskopi. Marsikateri objekt je namreč moč opazovati in celo slikati brez teleskopa. Posebej danes, ko so na tržišču digitalni fotoaparati z veliko občutljivostjo (ISO 3200 in več), ne potrebujemo niti mehanizma za sledenje zvezd, saj so osvetlitve tudi pri slikanju takšnih objektov lahko dokaj kratke (do nekaj sekund). V tem primeru potrebujemo le stojalo za fotoaparater ter nekaj orientacije po nebu.

Orionova meglica (M42) je ena najlepših in najsvetlejših meglic. Vidna je s prostimi očmi. Najdemo jo v ozvezdju Orion, pod njegovim pasom, ki ga sestavljajo srednje tri zvezde in jih imenujemo tudi Kosci. Orion najdemo v aprilu zvečer na jugozahodu. Orionovo meglico sestavljajo prašni delci in plini, ki se zaradi gravitacijske sile združujejo ter na ta način tvorijo mlade zvezde. Na podoben način je pred petimi milijardami let iz podobne meglice nastalo tudi naše Sonce s planeti. Ena najlepših kopic na nebu so Plejade (M45). Sestavlja jih okoli 200 zvezd, ime pa so dobile po sedmih sestrah iz grške mitologije. Plejade najdemo na pomladanskem nebu zvečer na zahodu kot drobcen voziček, ki pa ga ne smemo mešati z ozvezdjem Mali voz. Andromedino galaksijo (M31) spomladi najdemo zvečer na severozahodu. Iz temnejših krajev je lepo vidna že s prostimi očmi, nahaja se v ozvezdju Andromede - od tu tudi ime. Gre za sistem, ki ni del naše galaksije in velja za najbolj oddaljen objekt, ki ga lahko opazimo na nebu s prostimi očmi. Od nas je oddaljena kar 2,2 milijona svetlobnih let, a je kljub temu ena nam najbližjih galaksij.

Andromedina galaksija (M31) za razliko od M42 in M45 ni članica naše galaksije, ampak gre dejansko za drugo galaksijo, in sicer eno nam najbližjih. Gre za od nas najbolj oddaljen objekt, ki ga še lahko vidimo s prostimi očmi.

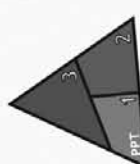

Plejade (M45) ena najlepših zvezdnih kopic na nebu.

Orionova meglica (M42) je ena najlepših meglic na nebu.

Vse fotografije so bile posnete januarja letos iz Ljubljane s kompaktnim fotoaparatom Olympus SP-560UZ - brez filtra - barve so naravne - take kot so.

ppt.rutka.net

**Narava,
tradicija,
taborništvo**

Zora skavtstva, 1. avgust 2007

Jure Ausec

Nedeljski izlet

Bajke in povesti o Gorjancih

Če se niste odpravili še na noben predlagan izlet, hitro pocukajte za rokav starše, si priskrbite nekaj malice, spotoma poberite še babico in dedka ter se odpravite ne spomladanski sprehod. Če pa ste že nekoliko v kondiciji in se vas spomladanska utrujenost še ni lotila, priporočam tokratni dvodnevni izlet čez prijetne griče tik ob slovensko-hrvaški meji.

Če ne prej, si lahko med jesenskimi počitnicami rezerviramo dva dni in se odpravimo na izlet čez Gorjance, ki nas bodo navdušili z lepoto gozdov in travnikov, med potjo pa bomo lahko nabrali celo kostanj in gobe za večerjo, ki jih bodo v Domu pri Gospičični z veseljem pripravili. Izlet pa bo zagotovo zanimiv tudi v začetku toplega maja, ko se lahko tja odpravite na rodov izlet.

Če imate možnost, se do Metlike pripeljite z vlakom. Od železniške postaje moramo (žal po asfaltu) skozi center Metlike do severnega dela, kjer se pri šoli, kulturnem domu in knjižnici začenja označena pot na Trdinov vrh (mimo Sv. Urbana - Urbanova pot, Bušnje vasi). Čeprav je pot že od Metlike markirana, se lahko zgodi, da bomo pri prečkanju travnikov markacije tudi zgrešili, zato ne bo odveč, če boste s seboj vzeli zemljevid. Gorjanci omogočajo precej svobodno izbiro poti, saj so prepredeni s cestami in gozdnimi potkami, vendar pa moramo vsaj približno slediti smeri (pomagamo si z naselji, cerkvami ...), da ne bomo hodili predolgo, saj je pot do edinega doma na Gorjancih precej dolga.

V kolikor se ne bomo pretirano ustavljali, bomo pri domu v dobrih sedmih urah. Ker nas bo pot, ki se nenehno malce spušča in dviga, precej utrudila, je najbolje, da se v domu okrepčamo z odličnimi enolončnicami v kruhovi skodelici in toplim čajem. Prenočimo lahko na skupnih ležiščih ali v sobah, v

domu pa bomo dobili tudi posteljnino, tako da bo naš nahrbtnik nekoliko lažji.

Priporočljivo je, da se zjutraj umijemo v izviru Gospičična (blizu koče), ki nam bo po stari legendi zagotovil večno mladost. Za zajtrk se vzpne na Trdinov vrh (žig slovenske transferzale), po drugi strani pa se spustimo nazaj do koče. Krožna pot nam bo vzela slabi dve uri. Ker se bomo gibal tik ob državni meji, ne smemo pozabiti na osebni dokument (s seboj ga imejmo na celotnem izletu).

Pot se od doma proti Novemu mestu na začetku strmo spušča, proti koncu je

Ker skoraj ni avtomobilov, si lahko prilastiš ceto.

Kostanjev "drevored" - če bi se zgolj sklonili, lahko naberejo polno vrečo kostanja.

Prva malica ob cerkvi Sv. Urbana, v ozadju Hrvaška.

Pot je lepo urejena in markirana.

položna. Tudi tukaj lahko z malo spretnosti obidem asfaltne ceste in se raje držimo gozdnih poti, ki nas bodo spremljale okoli štiri ure. Pred odhodom z železniške postaje se lahko okrepčamo v kateri izmed novomeških picerij, nato pa se, če smo prišli v Metliko z vlakom, odpravimo nazaj domov, sicer pa se z vlakom vrnemo v Metliko, kjer smo ob odhodu pustili avto. (gor5.jpg) Prostrani travniki in svoboden pogled ti da občutek lahkosti.

Čistilna akcija

Kranj ni več usran

Jure Ausec

Letos je potekala že 7. čistilna akcija Očistimo Kranj, ki je imela slogan «Kranj ni več usran». V okviru celodnevne dogajanja na Glavnem trgu so se zvrstili številni dogodki. Osrednji je bil zagotovo samo čiščenje ulic Kranja in kanjona reke Kokre, kjer je sodelovalo preko 20 organizacij in številni posamezniki (skupaj 1400 pridnih parov rok). Skupna količina nabranih smeti je presegla 200 kubičnih metrov.

Dobro obiskana likovna delavnica je sicer zaposlila tudi starejše obiskovalce. Foto: Luka Ausec

Klemen Markelj, organizator akcije, in kranjski župan Damjan Perne. Foto: Luka Ausec

Med akcijo in po njej je dogajanje popestrila likovna delavnica na temo ločenega zbiranja odpadkov (nagrade za najboljše risbe je priskrbel Sava), srečelov, nastop lokalne glasbene skupine, ekološki skeč Kulturnega društva Goriče, risanje s kredami po tleh, vsi udeleženci akcije pa smo se okrepčali s palačinkami. Ta spremljevalni program smo izvajali kranjski taborniki. Popoldne smo taborniki kuhali tudi golaž za pridno gasilsko enoto in druge organizacije, ki so čistile najtežji teren, kanjon reke Kokre. Zvečer ne smemo pozabiti na koncert skupine Joške v'n, ki je zbrane zabavala pozno v noč ...

Peka palačink po tekočem traku. Foto: Luka Ausec

odlično zabavati, dobro jesti in ponosno nositi majico čistilne akcije, se nam drugo leto pridružite. In brez skrbi, smeti bo dovolj ...

Zanimiv, družbeno aktualen, drugačen

Predlog sistema stopnjevanosti programa za mlade v ZTS

Na ta način s programom za mlade dosegamo vse tri vidike razvoja in napredka: posameznika, organizacije in družbe v celoti. Napredek znotraj programa se kaže v njegovi stopnjevanosti, ta pa je vezana na starostne veje in zahteve za napredovanje po stopnjah znotraj posamezne veje. Preko zahtev za napredovanje mlade motiviramo za njihovo motiviranost in angažiranost, vodniku pa omogočimo izvajanje programa in vrednotenja doseženih ciljev na podlagi katerih napredek tudi ocenjuje in prizna.

Predlog sistema stopnjevanosti programa za mlade

Predlog sistema vključuje nekatere popravke pri strukturi stopenj znotraj starostnih vej (v oklepaju je okvirna starost):

Murni (samo ena stopnja)

Medvedki in čebelice - 4 stopnje:
Prvi plamen (7), Drugi plamen (8),
Tretji plamen (9), Ogenj (10)

Gozdovniki in gozdovalnice - 4 stopnje:
Prvi list (11), Drugi list (12), Tretji list (13), dodana nova stopnja - vrhunec te starostne veje, kot npr. »Eagle scout« v BSA (14-15; dve leti)

Popotniki in popotnice - 3 stopnje:
Prvi voz, Drugi voz, Tretji voz

Raziskovalke in raziskovalci (dokončanje katere od stopenj iz PP, dodana nova stopnja, vezana na raziskovalni projekt)

V prejšnji številki revije Tabor (3/2008, str. 16) sem predstavil tri področja programa za mlade:

Stalne dejavnosti - taborniške akcije
Izbirne dejavnosti - taborniške veščine
Interesne dejavnosti - Čtaborniški projekti;

Pri popotnikih in raziskovalcih osvajanje znanja ni več vezano na starost; torej tudi na novo prišli 19 letnik najprej opravlja 1 voz (pri MČ in GG pa ne).

Zahteve za napredovanje

Zahteve za napredovanje po stopnjah za posamezno vejo so prilagojene starosti oziroma zmožnosti posamezne starostne veje. Pri strukturi zahtev je upoštevana raznolikost in vključenost vseh treh področij programa.

Primer (za ponazoritev):

Za prvi list je potrebno:

Opraviti zahteve s področja stalnih dejavnosti, in sicer:

- Udeležba na vodovih srečanjih
- Udeležba na vsaj enem celodnevem izletu
- Udeležba na mnogoboju (vsaj na območnem)
- Udeležba na taborjenju (vsaj 7 dni)

Opraviti zahteve s področja izbirnih dejavnosti, in sicer:

- Osvojitve treh veščin - individualno (od tega vsaj ena s področja kulture, npr. zbiralec)
- Osvojitve dveh skupinskih

veščin (npr. plavalec, obiskovalec)

- Opraviti zahteve s področja interesnih dejavnosti, in sicer:
- Enkratna naravovarstvena akcija, kampanja
- Aktivna vloga v »taborniškem projektu« (čas trajanja projekta 3 mesece)
- Obisk kulturne ustanove ali javne službe

Iz predloga je razvidno, da ne gre za ločene aktivnosti, ampak se le te prepletajo in dopolnjujejo (npr. v celodnevni izlet lahko vključimo tudi obisk kulturne ustanove itd.). Pri takšnem načinu napredovanja je pomembno, da ta ni vezan na znanje (v smislu vedeti), ampak na izkušnjo (izkusiti, opraviti, delovati), torej na aktivnosti posameznika.

S sistemom stopnjevanega samorazvoja posameznika tako nagrajujemo njegovo dejavnost, ki pa seveda v procesu učenja in napredovanja temelji na znanju pridobljenem v vseh življenjskih okoljih (doma, v šoli, na igrišču ...).

P. S.: Članek je moj lasten pogled in ne odraža nujno mnenja in stališč organov ZTS.

Laze - sotočje rek in lepot narave

Laze so taborni prostor Rodu sotočje Nazarje, ki ležijo odmaknjene od vasi Kokarje v idiličnem objemu gozda, po drugi strani pa so obdane s številnimi aktivnostmi.

Matični taborni prostor in sedež rodu je v Kokarjah. Od ceste Nazarje - Gornji Grad je oddaljen 500 m, od vasi Kokarje pa 300 m. Leži na lepi lokaciji, tik nad novim športno-rekreacijskim centrom Laze, od katerega je za mirno taborjenje in piknikovanje ravno dovolj odmaknjen. Zaradi oddaljenosti prometnic in reke Dreta (500 m) je glede varnosti zelo primeren. Tabor je sestavljen iz treh teras. Na zgornji, ki je najširša, so pred desetimi leti postavili brunarico (20bm2) s podstrešjem, kjer lahko prenoči 15 oseb. V brunarici je mala kuhinja z jedilnico. Poleg brunarice so sanitarije, umivalniki in poletni tuš. Na tej polici je tudi jambor in prostor za 5 šotorov tipa Savica. Na ostalih dveh policah je prostora še za 25 šotorov enakega tipa. Na drugi polici je taborni ogenj, ki je obdan s klopami za zabavne večere. V taboru je voda, elektrika, v kuhinji pa topla voda iz električnega grelca. Poleg polic je tudi travnato igrišče, primerno za odbojko, mali nogomet, lokostrelstvo in ostale aktivnosti.

Možne aktivnosti:

- igre z žogo (Športni center - Laze)
- kopanje (Dreta - 500 m, Savinja - 2 km)
- jahanje, tenis (Ranč Burger, Hotel Veniše - 1,5 km)
- kolesarjenje in gorsko kolesarjenje
- kajak, rafting (Šport center Prodnik - 7 km)
- ribarjenje in ogled cvetja v Mozirskem gaju
- pohodi:
 - Čreta - 1,5 h
 - Dobrovlje - 1,5 h (preko Črete in Dobrovelj poteka evropska pešpot)
 - Menina - 2,5 h (visoka planota, znana po flori in favni)
 - Golte - 3 h (park planinskega cvetja)
 - Savinjski gaj - 1 h (park cvetja)

Informacije: tilen.pecnik@siol.net in
spletna stran: <http://www.isn.rutka.net/>.

Razpisi

16. Bičikleta žur

Dobimo se v soboto, 10. maja, 2008, na jkasneje do 7. ure na taborniškem prostoru nad Jagodjem (Izola). Možno bo prespati s petka na soboto, kot tudi s sobote na nedeljo. Ne pozabite na šotore.

Pedalira se v treh kategorijah: taborniki od 15 do 25 let (novo), taborniki od 26 do 99 let, rekreativci od 15 do 99 let.

Ekipa mora biti tričlanska in je lahko po spolu mešana. Popolnoma ženske ekipe imajo olajšave pri fizičnih preizkušnjah. Tekmovanje je odprtega tipa, zato se ga lahko udeležijo tudi nečlani taborniške organizacije, t. i. rekreativci, ki se bodo skupaj s taborniškimi ekipami potegovali za VELIKO NAGRADO RJS.

STARTNINA znaša: 60€ na ekipo, če se boste prijavili do 28. aprila 2008 oz. 85€ na ekipo za zamudnike (izjemoma, če bo še kaj prostih mest).

Startnino nakažite do ponedeljka, 28. aprila, na TTR RJS Izola 10100-0029096891 (Banka Koper) s pripisom »za Bičikleta žur«. Startnina vključuje: majico, barvno karto, dva topla obroka (kosilo in večerja v soboto) ter popotnico za vsakega udeleženca.

Pohitite, ker je število ekip omejeno na 40. Po 28. aprilu 2008 oziroma po zapolnitvi mest, PRIJAVE NISO VEČ MOŽNE.

PRIJAVE sprejemamo na naslov Katja Mahne, Kettejeva 12, 6310 IZOLA.

Prijava mora vsebovati fotokopijo plačane položnice za vplačilo startnine ter v celoti izpolnjeno PRIJAVNICO (ime ekipe in rodu, kategorijo, v kateri namerava ekipa tekmovati, podatke o vodji in članih ekipe). Prijava, ki ne bo vsebovala vsega zgoraj naštetega, ne bo veljavna!

Za pregled obvezne opreme in prijavnice pogledjte <http://bici.rutka.net> (pod Razpisi). Za dodatne informacije pokličite Katjo na 031/573-080 oz. pišite na katja.mahne@siol.net ali pogledjte na spletno stran. Stražarji vas že veselo pričakujemo.

Za zdravo telo, v Izolo na kolo!

POMLAD JE TU! IN Z NJO TUDI FESTIVAL 2008!

Mestna zveza tabornikov Ljubljana vas vabi na Taborniški festival, tradicionalno taborniško prireditev v počastitev Dneva Zemlje in Dneva tabornikov. Tokrat se bo zgodil že dvanaestič zapored.

Prireditev bo potekala v soboto, 19. aprila, v ljubljanskem parku Tivoli, med Jakopičevim sprehajališčem in tivolskom rib-

nikom. Pričela se bo ob 10. uri in se končala okoli 14. ure. Izvedena bo v vsakem vremenu in je brezplačna. Nljublanski rodovi prijavite udeležbo Ani Britovšek na e-mail ana.britovsek@gmail.com. Če bo skupina štela več kot 10 ljudi, bomo potrebovali vašo pomoč tudi pri pripravi kakšne preprostejše delavnice. V zvezi s pomočjo pri izvedbi delavnice se lahko obrnete na Klemena Martinisa na e-mail spokesman@siol.net. Mladim bo namenjenih preko 30 različnih delavnic s poudarkom na taborniški tematiki v povezavi z naravovarstveno, športno, izobraževalno in kulturno tematiko. Pri izvedbi prireditve se nam bo tudi letos pridružila kopica zunanjih organizacij.

Na prireditvi pričakujemo preko 1200 udeležencev iz Ljubljane in drugih krajev Slovenije, obeta pa se nam tudi mednarodna udeležba.

Sobota, 19. april 2008, park Tivoli. Se vidimo!

Razpis za Sodniški seminar in Območni mnogoboj Gorenjske 2008

Gorenjski taborniki se bomo ponovno srečali na mnogoboju ter preizkusili svoje znanje in sposobnosti.

Osnovne informacije:

ORGANIZATOR:

Rod Stane Žagar - mlajši

DATUM AKCIJE:

Sodniški seminar: sobota, 17. 5., in nedelja, 18. 5., Regijski mnogoboj: nedelja, 18. 5., začetek ob 9. uri

KRAJ AKCIJE:

Globoko pri Radovljici

DOSTOP:

Priporočamo prevoz z vlakom, saj je železniška postaja Globoko od kraja tekmovanja oddaljena približno 5 min hoje, dostop pa je možen tudi z osebnim avtomobilom. Prostor in pot bosta ustrezno označena.

ROK ZA PRIJAVE:

Prijave pošljite do petka, 5. 5., na naslov: DT RSŽ - ml, Partizanska cesta 13, 4000 Kranj ali na mnogoboj@rsz-ml.net. Prijavite se lahko izjemoma tudi po tem datumu, vendar je štartnina višja.

PRIJAVNINA:

Za Mnogoboj znaša 20 evrov na ekipo (do 5. 5., kasneje 25 evrov), za Sodniški seminar pa 25 evrov (po 5. 5. pa 30 evrov). Nakažete jo na transakcijski račun RSŽ - ml.

PRAVILA:

Veljajo propozicije iz Taborniškega priročnika, popravljene 12. 5. 2006.

STAROSTNE SKUPINE:

I. MČ, starost 7 let (rojeni 2001 in mlajši);

II. MČ, starost 8 let (rojeni 2000);

III. MČ, starost 9 let (rojeni 1999);

IV. MČ, starost 10 let (rojeni 1998);

V. GG (ločeno), starost 11 in 12 let (rojeni 1997 in 1996);

VI. GG (ločeno), starost 13, 14, 15 let (rojeni 1993, 1994 in 1995)

Udeleženci morajo imeti na tekmovanju potrjeno zdravstveno izkaznico in podpisane izjave, da tekmujejo na lastno odgovornost.

Več informacij na <http://mnogoboj.rsz-ml.net>.

TNT - Taborniško nogometno tekmovanje

Vam je dovolj igranja nogometa vedno z istimi ljudmi? Bi radi izvedeli, kako dobri nogometiški se skrivajo med taborniki? Si želite dvigniti zmagovalni pokal?

Če ste vsaj na eno vprašanje odgovorili z DA, potem se nam pridružite na Taborniškem nogometnem tekmovanju. Tekmovanje se bo odvijalo v soboto, 10. 5. 2008, na igrišču Osnovne šole Franceta Prešerna v Kranju. Zbor ekip bo ob 10. uri, podelitev nagrad in zaključek programa predvidoma ob 17. uri.

Ekiye PP, RR in grč bodo igrale v skupni konkurenci na rokometnem igrišču v dvorani, ekipe MČ in GG pa bodo igrale na travnatem igrišču dimenzij malega nogometa (ob slabem vremenu v dvorani). Ekipa šteje do 7 članov (4 + 1 ter 2 menjavi), mešane ekipe (fantje + dekleta) pa imajo prednost enega gola na tekmo (dekle mora igrati vsaj 10 minut).

Za mlajše ekipe (MČ in GG), ki se bodo prijavile do 6. 5. 2008, znaša prijavnina za 10 €, za starejše pa 20 € (kasneje 15 € za MČ in GG oziroma 30 € za starejše). V ta znesek so zajeti malica, kosilo, osvežilni napitki in majica, seveda pa bomo poskrbeli tudi za našitke.

Če te mika, se prijavi na mail kokrski.rod@gmail.com ali pa pokliči Andreja na telefon 040/307-144 ali Jetko na 040/213-479. Prijavnino nakažite na Društvo tabornikov Kokrški rod Kranj, Planina 27, 4000 Kranj, TRR 24401-9004613764 (Raiffeisen Krekova banka), namen nakazila TNT-ime roda.

Z NARAVO K BOLJŠEMU ... FUZBALERJU!

Razpisi

ŠTPM se vrača!

Društvo tabornikov Rod Jezerski zmaj Velenje po letu premora zopet organizira dvodnevno taborniško ekipno orientacijsko tekmovanje ŠTPM.

ŠTPM - že iz jugoslovanskih časov poznan kot elitno taborniško tekmovanje s težo in tradicijo - z odlično uravnoteženostjo med zahtevno preizkušnjo in zabavno sproščenostjo nudi nepozabno doživetje za vse GG-je, PP-je in grče.

KJE IN KDAJ - Tekmovanje bo potekalo v Velenju in okolici od 10. do 11. maja 2008. Točen kraj in čas zbora ekip bomo sporočili naknadno.

KATEGORIJE - Ekipa glede na starost tekmovalcev tekmuje v dveh tekmovalnih kategorijah: v kategoriji »Baby face« (11 - 15 let) in kategoriji »Senior« (16 let in več).

PRIJAVE IN ŠTARTNINA - Prijave zbiramo na naslovu Rod Jezerski zmaj, Šaleška 3, 3320 Velenje ali miha.pesak@gmail.com. V prijavi navedite ime ekipe, ime rodu, imena, priimke ter letnice rojstva članov ekipe in obvezno tudi telefonsko številko vodje ekipe.

Štartnina do vključno 1. maja 2008 znaša 50,00 EUR, po tem datumu pa je znesek štartnine višji, in sicer 65,00 EUR. Zadnji rok prijav je četrtek, 8. maj 2008. Štartnino nakažite na rodov TRR SI56 0317 6100 0008 467. Namen nakazila: ŠTPM-IME RODU-IME EKIPE (v kolikor plača rod štartnino za več ekip z enim nakazilom, naj to sporoči v prijavi), sklic: 00 7876. Prijava je veljavna le s plačano štartnino. Prijav in štartnin na dan tekmovanja ne sprejemamo.

DODATNE INFORMACIJE - Dodatne informacije glede panog tekmovanja, opreme, in podrobnosti v zvezi s starostnimi omejitvami članov najdete v Propozicijah, ki so javno dostopne na domači spletni strani tekmovanja <http://stpm.rutka.net/>, na kateri objavljamo tudi vse novice.

Informacije: vodja tekmovanja Miha Pešak (miha.pesak@gmail.com) ali odgovorni za stike z javnostjo Mateja Ramšaka (ramsak.matej@gmail.com).

Rod Jezerski zmaj Velenje

IMW 2008

Neža Zajc

Letošnji IMWe je tako kot vsako leto potekal na isti lokaciji na taborniškem in turističnem gradu Rieneck v Nemčiji. Tabora se je udeležilo približno 120 tabornikov starejših od 17 let in iz različnih držav Evrope, niso pa manjkali tudi taborniki iz Južnoafriške Republike in Amerike. Tabor je trajal osem nepozabnih dni in je potekal v arabskem duhu.

IMWe - INTERNATIONAL CREATIVE WORKSHOP for SCOUTS v prevodu pomeni "internacionalne ustvarjalne delavnice za tabornike".

Letošnja tema je bila arabski svet in tako smo se morali vsi udeleženci ob točno določeni uri obleči po arabsko in se sestati na bazarju. Punce so se prelevile v privlačne arabske ženske, ki so bile zavite v razne tančice, fantje pa so imeli na glavah značilne turbane in nosili so dolga bela oblačila, skratka, vsi skupaj smo za osem dni postali Arabci, ki živijo v mestu Al Mashewa in imajo eno kamelo.

Na gradu so vsak dan potekale zelo zabavne in zanimive delavnice: šivanje, risanje portretov, izdelovanje jeklenega nakita, letečih preprog, visečih mrež, delavnica z inštrumenti, novinarska delavnica, ki nam je vsak dan pripravila sveže novice, kaj se je dogajalo v našem arabskem mestu Al Mashewi, senčno gledališče in sestavljanje zadnje skupinske igre. Delavnice so vodili organizatorji, ki so prav tako prišli od vsepovsod. Poleg delavnic se je dogajalo še veliko res fantastično dobrih stvari: igrali smo se ogromno zabavnih taborniških iger, ki so jih pokazali taborniki iz tujine, veliko smo peli v glasbenem kotičku, se pogovarjali, gledali predstave, ki so jih sestavili in odigrali (na zelo zabaven način) organizatorji, se masirali, igrali poker, si ogledali predstavo z ognjem in ples orientalskih plesalk, imeli smo tudi veliko likovnih projektov.

Pripravili smo si tudi internacionalni večer, na katerem se je vsaka država predstavila z svojim programom, degustirala hrano in pijačo ter razdelila propagandni material. Udeleženci glasbene delavnice so na koncertu predstavili vrhunske glasbene projekte.

Četrtek je bil namenjen trem dejavnostim: obisk bližnjega večjega mesta Wurzburga, kopalne radosti v domačih toplicah ali pa pohod. Vsak posameznik se je sam odločil kako in kje bo preživel celoten dan. Za zadnji večer so se organizatorji še posebej potrudili, saj so nam pripravili prav posebno večerjo v arabskem stilu s tradicionalnimi arabskimi jedmi, jedli pa smo na tleh in se hranili z rokami. Bilo je res zabavno.

Organizatorji so nam vsak dan na večernem programu odigrali predstavo, ki je bila tematsko povezana vseh osem dni. Tema celotedenske igre je bila iskanje arabskega kralja moža za svojo hčerko. Po večernem programu se je odvijala zabava v kletnih prostorih gradu, kjer se je na veliko pelo, smejala in pogovarjalo.

Vsekakor se na IMWe spleta iti, ker je IMWe drugačen svet, ki ga prej ne poznaš, spoznaš ogromno dobrih, zabavnih, zanimivih ljudi iz cele Evrope, ki jih potem nikoli ne pozabiš in z njimi navežeš poseben stik. Noro se zabavaš vseh osem dni, ki ti zaradi dobrega programa in ljudi tako hitro minejo, kot bi pihnil regratovo lučko. Ampak vsi udeleženci se tolažimo s tem, da se naslednje leto zagotovo spet vidimo. IMWe spreminja ljudi in ti da res veliko. Resnično.

Vse informacije lahko najdeš na tej spletni strani:
<http://www.imwe.net>.

Nina Medved

Kolumni

Boris Mrak

Internacionala

Taborništvo je hierarhična organizacija, ki se prične (ali pa konča) pri najmanjših skupinah - vodih, se združuje v klube in družine, nato v rodove, nato v območne in podobne organizacije, pa v državne organizacije kot je ZTS, ta pa je vključena v svetovno skavtsko organizacijo WOSM. Na kar namigujem je, da slovenski taborniki nismo sami na tem svetu, se pravi smo del svetovnega gibanja, ki v svoji miselnosti in početju združuje preko 28 milijonov ljudi!

Kadarkoli se znajdem v kakšnem tujem mestu, Londonu ali Parizu, vedno znova po naključju neke srečam kakšno skupinico skavtov, lično oblečenih v kroje in rutke. In prav posebej me pogreje pri srcu, ker se naenkrat zavem, da smo taborniki (ali pa skavti, ne bodimo no pikolovski) ena gigantska dejavnost, ki kar raste, se posodablja, diha in živi. Z vsakim novim dnevom dobimo eno glavo več, ki doda še malo svoje »biti« in svojih idej ter na koncu soustvarja naše poslanstvo.

Še posebej zanimivo postane, ko se zbere večje število tabornikov z vsega sveta, iz mnogih različnih držav, ki s seboj prinašajo posebnosti svoje kulture in taborniškega delovanja. To omogočajo predvsem svetovna srečanja, na primer Jamboree, pa srečanja v okviru praznovanja stoletnice prvega skavtskega tabora v Angliji ... In vse to so čudovite priložnosti za spoznavanje tako samega sebe, delovanja naše organizacije ter delovanja tujih skavtskih organizacij. Vedno se da namreč pobrati kakšno novo idejo, pa pridobiti svežo motivacijo za delo naprej. To je pač eden izmed načinov učenja ...

Kar sem v bistvu želela nekako namigniti je, da taborniki očitno nismo skupinica ekstremistov ali pa posebnžev, saj očitno že moramo početi nekaj dobrega in delujočega, če obstaja naša dejavnost že toliko let in obsega toliko ljudi po vsem svetu. Če bi bila konj, bi v tem trenutku pokrčila desno nogo in globoko sklonila glavo v poklon našim »taborniškim očetom in materam«: lordu Baden-Powellu, njegovi sestri in Setonu. Tako pa naj jim gre polovica mojih besed zahvale za začetke našega delovanja, druga polovica pa vsem, čisto vsem tabornikom, skavtom, pohodnikom in tako naprej, ki so do zdaj prispevali svoj delež ter ga bodo še naprej. Hura!

Ali je polarizacija v organizaciji res potrebna?

Za nami je redna letna konferenca, srečanje, ki nam omogoča, da se pogovorimo o našem delu v preteklem letu in o naših smelih načrtih za prihodnje leto. Ampak ali je to naše srečanje res bilo namenjeno temu? Mislim, da ne. Zopet in ponovno se dogaja in manifestira polarizacija organizacije (že davno videno in očitno se organizacija tega ne bo nikoli otresla), kot da je najpomembnejše opravilo na letnem srečanju manifestacija pomembnosti posameznikov, posameznih rodov oz. posameznega dela organizacije.

Vse skupaj mi deluje bolj kot manifestacija užaljenosti in pomembnosti posameznikov (kdo bi vedel in razumel, zakaj), ne pa kot dokazovanja dobrega in uspešnega dela in demonstracije novih dosežkov in prijemov pri vsakodnevnem delu. Ne bom trdil ali zagovarjal, kateri del organizacije ima prav, je pa res, da če želimo nekaj spremeniti, potem nam ostane na razpolago zgolj razumno pogovarjanje o različnih pogledih, o našem preteklem, sedanjem in prihodnjem delu in obnašanju.

To, da se na redni letni konferenci pogovarjamo o sklicu izredne seje, je nerazumljivo in izven okvirov razumnega reševanja različnih pogledov. Pri tem ni nič narobe, da imamo člani organizacije različna mnenja in stališča o istih zadevah. Še dobro, da nismo povsem poenoteni v razmišljanju! Si predstavljate enoumje v naši organizaciji? Bi to sploh še bila taborniška organizacija? Bi lahko še trdili, da smo inovativni, iznajdljivi in kreativni pri reševanju vsakodnevnih vprašanj, posebno še, ko smo v naravi. Ni zaman reklo: Tabornik se znajde! V tem našem konkretnem primeru pa izgleda, kot da smo pozabili na naše osnovne kvalitete, ki jih venomer ponavljamo. Že nekaj let ne najdemo skupne rešitve (ali pa jo morda sploh ne želimo???). Morda vsi skupaj v žepih, drug pred drugim, skrivamo fige???

Mislim, da bi bil sedaj že skrajni čas, da se začnemo odkrito pogovarjati in reševati »nakopičene« križe in težave »peteršiljkove mame«. Če smo zares taborniki v duhu in besedi, bi nam rešitev tega »gordijskega voza« morala biti mačji kašelj! In nasvet vsem nam: »Potisnimo malo na stran naša čustva in se malo bolj razumsko lotimo reševanja naših nesporazumov in težav!« Z malo več strpnosti nam bo uspelo nemogoče!

Ljubljana / Domžale, 2. 4. 2008

Od rodov

Nastanek skavtinj

Neustrašene iz Crystal Palace-a

Leto je 1909, dve leti prej je Baden Powell eksperimental na otoku Brownsea, kako oblikovati bodočega državljana na način, ki ga je imenoval »skavtizem«, katerega stoletnico smo praznovali lani. Tisoče fantov ga je z navdušenjem sprejelo. Skoraj enajst tisoč se jih je zbralo zdaj v Londonu, v »Crystal Palace-u«, pozdravljajoč tistega, ki je postal njihov »Chief Scout«.

Kar se je pojavilo nekaj nenavadnega - pridružila se jim je majhna grupa deklet, s klobukom s križastim vrhom, srajčko z zavihanimi rokavi in veliko skavtsko palico. Korajžno prenašajoč pripombe in kritike so zahtevale, da se jih prizna. »Okrepiti zdravje, sprejeti disciplino v skupnem življenju, pripravljene znajti se v težavah, ali so ti privilegiji pridržani samo za naše brate?« so vprašale. Njihovo navdušenje in drznost so seveda ugajale »Chief Scoutu«. Ni jim mogel odbiti priznanja.

V časniku »Head Quarters Gazette« iz novembra 1909 je napisal članek o osnovanju girl guides z naslovom Predlogi za oblikovanje karakterja deklet. Prvi razlog, ki je pri osnovevalju prevladal ob ustvarjanju skavtizma za dekleta, je bil potreba ustvariti žene z značajem, radi njihove vloge in važnosti njihovega vpliva - tako kot matere kot tudi vzgojiteljice - s ciljem, da tudi dečki te dežele postanejo možje z značajem.

V knjigi Skavtinje, ki jo je napisal med vojno 1914 - 1918 je situacija žensk in pomanjkljivosti v njih nastajanju tisto, kar je podpiralo njegovo prepričanje v prid skavtizma za mlada dekleta. Dvajset let pozneje, leta 1930, v knjigi V šoli življenja, pa se sklicuje na nastanek girl guides, »ki so se najavile z glasom neke pretkane male osebe na prvem zboru v Kristalni palači, ki bi lahko bila enajst let stara«. Napiše tudi »to kar se nam danes zdi popolnoma naravno, je bilo tedaj, leta 1909, senzacionalna novost«. Še bolj kot njihovi bratje, so dekleta imela potrebo zavedati se svoje osebnosti, ker jim je njihovo relativno zaprto življenje nudilo manj možnosti za razvoj. Močna osebnost jim je bila potrebna predvsem, da pokažejo dovolj odgovornosti v družbenem življenju, v njihovi bodoči vlogi matere in da potem one oblikujejo osebnost svojih otrok.

Po tistih neustrašenih dekletih v Kristalni palači, je 1910. leta v Angliji že deset tisoč girl guides, ko Baden Powell poveri svoji sestri Agnes odgovornost za novo žensko združenje, pozneje, leta 1912, pa tudi Olavi Soames, s katero se je

poročil. Dal jima je dve bistveni sporočili: prvo, da je metoda skavtizma ravno tako važna za dekleta kot za njihove brate. In drugo, da je treba ustvariti zanje narodni in mednarodni pokret.

Skavtizem je prav hitro prešel preko Rokavskega preliva in se razširil na Evropo in Ameriko. Leta 1911 je najprej zjel moško mladino. Za razliko od anglosaških dežel, kjer se državljanstvo in verska pripadnost mešata skladno v enem skupnem pokretu v celi deželi, so graditelji skavtizma v Franciji šli na to, da so vezali pokret na verske ali duhovne razlike. Nedavno prineseni zakoni o razdelitvi cerkve in države, opozicija političnih strank, konflikti glede laicizma odpirajo razne izbire za pogoje izobrazbe. Ženski skavtizem se poraja v protestantskem in nevtralnem področju skozi serijo pobud pregrupiranih 1921. leta pod naslovom Francoska federacija skavtinj. Guides de France pa so nastale v katoliški sredini 1923. leta.

Miloš Miovič

Odpelji nas vlak v daljave ...

Za nami je ponovno odlično izpeljan rodov MČ izlet. Po lanskem izletu v Ljubljano smo se letos z vlakom odpravili v Celje. Nekaj več kot 40 MČ-jev ter spremljevalcev je dodobra napolnilo vlak in vzbudilo kar nekaj pozornosti med ostalimi potniki. V Celju smo obiskali Hermanov brlog, kjer smo si ogledali veliko zanimivosti, kasneje pa smo v delavnicah, ki so jih za nas pripravili zaposleni v Hermanovem brlogu, na veliko ustvarjali iz gline. Po obilnem kosilu smo se odpravili še v ledeno dvorano v Celju in si ogledali vsak nam dostopen kotic. Ker smo imeli do odhoda našega vlaka še nekaj časa, smo se za nekaj časa zaustavili na otroškem igrišču in se zabavali na različnih igralih.

Izlet se je izkazal za popoln uspeh in tudi naslednje leto nas bo vlak odpeljal novim dogodivščinam naproti. A le kam nas bo odpeljal takrat?

SiNi

Vedno v akciji

Ne dolgo nazaj smo se še greti pod toplimi odejami in srkali vroč čaj, a nam je bilo tako grozno dolgočasno. Brez skrbi, taborniki Rodu skalnih taborov že skačemo okrog in se kljub napovedani spomladanski utrujenosti udeležujemo akcij in se neizmerno zabavamo v dobri družbi. Tako smo po novem letu Domžalčani zakorakali z že tradicionalno rodovo ligo, ki poteka v treh delih. Prvi je bil ne dolgo tega na petkovo popoldne, kjer smo se namesto na običajnih taborniških sestankih zbrali pri eni od osnovnih šol. Za prvo preizkušnjo smo za najmlajše, torej MČ-je, izbrali lov na lisico, za že izkušene GG-je pa smo postavili orientacijo z nalogami na kontrolnih točkah.

Seveda pa to niti približno ni vse, kar počnemo, saj imamo skorajda vsak vikend taborniško obarvan. Od izletov, GG dogodivščin, MČ-kanja ter tudi ostalih akcijah drugih rodov ... Kot vidite se imamo v Domžalah zelo fino in upamo, da se kmalu vidimo na kakšni akciji.

Do takrat en lep pozdrav iz RST!

Maja Omahna

Foto: Tina Mečnik

Foto: arhiv RPG

Spomladovanje Rodu Pusti grad Šoštanj

Kot vsako leto smo se tudi letos taborniki Rodu Pusti grad Šoštanj odpravili na trodnevno spomladovanje. V petek, 14. marca, smo se zbrali pred OŠ Šoštanj in se z avtobusom odpeljali v Libeliče pri Dravogradu. Sprejel nas je prijazen oskrbnik doma za šolske in obšolske dejavnosti Ajda, kraja, kjer smo preživeli dva zelo zabavna dneva. Prvi večer je potekal zelo sproščeno, saj smo izbirali naj tabornico in naj tabornika. Naslednji dan smo že dopoldan napadli plezalno steno na notranji strani doma. Eni višje, drugi nižje, a prav vsi smo se pod budnim očesom inštruktorjev poskusili v plezanju. Popoldne smo preživeli v naravi, postavljali smo šotore in izvedli kratko orientacijo. Pozneje smo se sprehodili še skozi vas in se po krajšem vzponu vrnili v dom. Sobota je hitro minila in že je bila tu nedelja. Že jutraj smo pospravili sobe in po podelitvi nagrad nesli v cerkev butare. Okoli dveh smo se vrnili v deževni Šoštanj, kjer so nas že čakali starši. Prepričana sem, da se bomo naslednje leto vrnili v Libeliče v še večjem številu in preživeli še eno nepozabno spomladovanje.

Eva Bolha

ZIMSKI IZLET

Na zimski izlet smo šli in takrat to pesmico spesnili. Sanke sabo smo vzeli, bili smo vsi veseli in se lepo imeli. Ko smo na vrh prišli, smo bili vsi zmatrani. Pred večerjo smo peli in za večerjo ričet imeli, zato smo celo noč prdeli. Z baklami v jasno noč smo šli in si z njimi pot svetili. Vse smo z voskom pokapljali in se zraven močno smejali. Danes smo s hriba šli, vso pot smo se sankali. Ko smo domov odšli, žalostni smo vsi bili. Naslednje leto spet na zimovanje bomo šli, saj super smo se imeli vsi.

Ajda in Vida, Siničke, RSV

↑
poklikaj se!

NOT 2008

Še en je za nami ... V prejšnjem Taboru je bilo napisano, da je NOT postal že blagovna znamka, ki se uspešno trži že dolgo časa. NOT za nas ni blagovna znamka. Je projekt, ki ga vsako leto poskušamo speljati kar najbolje, za naše in vaše veselje. Če nam je tudi letos to uspelo, presodite sami, kar pa se tiče nas, nam je bilo vseč, da je NOT potekal brez večjih zapletov ali vsaj takšnih, ki bi bili za tekmovalce očitni. Mogoče smo bili razočarani, da se je na tekmovanje prijavilo samo 60 ekip, saj jih je bilo lani 100, pred tem pa skoraj vedno nad 70. Še en zanimivo dejstvo: pred časom sem govoril z rednim udeležencem NOT-a. Dejal je, da gre vsako leto rade volje na ROT, vsako leto uživa, ko se podi na dnevni orientaciji, na NOT-u pa se ni zabaval še nikoli ... In tako pridemo do glavnega vprašanja. Do samega smisla NOT-a. Le še eno orientacijsko tekmovanje? Le še eno srečanje, kjer se vsi skupaj družimo? Še ena zadeva, kjer se kaj novega naučimo? Dejstvo je, da je vsega po malem. Se pa vseeno od ostalih tekmovanj razlikuje po vsaj eni stvari. Težavnosti. NOT je zahtevno orientacijsko tekmovanje. In kaj to prinese? Prinese prednost tistim, ki orientacijo obvladajo. Prednost tistim, ki že rokujejo z GPS-om, prednost tistim, ki v orientaciji ne tekmujejo le dvakrat na leto. Po vseh naštetih kriterijih pa se da vnaprej predvideti zmagovalca v posamezni kategoriji. Tako so eni vedno prvi in eni vedno za njimi. Je odgovor morda v novi kategoriji specialistov orientacije? Morda res. Ampak pogledjmo z druge strani. Tekmovalci, ki prihajajo iz netaborniških, zgolj orientacijskih ekip, se morajo priučiti taborniških veščin! Od prve pomoči, topografskih testov, minskega polja, do signalizacije in nenazadnje vrisovanja kontrolnih točk. Je pa ena očitna razlika! Ti tekmovalci se teh veščin dejansko naučijo!

Blaž, RMT
SiNi

Samo Vodopivec

Razsvetljenje

Vložijo čas, trud, da se naučijo stvari, ki jih drugače sploh ne bi potrebovali. In zmagajo. Koliko ekip se pripravlja na NOT? Koliko ekip vadi nočno orientacijo, ki jim kot večšina morda šepa? Zakaj se najde kar nekaj ekip, ki na vrisovanju pravilno ne vriše niti štarta in cilja, ki sta podana s X in Y koordinato? Na vrhu so vedno eni in isti, ampak koliko ekip si tam želi biti? In če si tam želijo biti, zakaj v to ne vložijo več truda? Morda se odgovor na to skriva tudi v odgovoru, zakaj je bilo na NOT-u tako malo ekip. Ker je preveč dejavnosti, s katerimi se ukvarjamo, preveč dogodkov, kjer želimo biti. Ker imamo preveč dela. Ker se nam ob vsem tem ne da vložiti dodatnega časa, da bi izboljšali večšine, ki jih uporabljamo trikrat na leto. Nekaj odgovornosti za vse pa vseeno pade na nas, Močvirce. Tako smo krivi, da letos nismo poskrbeli za bolj aktivno propagando - nismo naredili pisanih in všečnih letakov, ki bi vabili ljudi na tekmovanje, nismo pošiljali vabil po mailu, nismo naredili velikih plakatov ... Del krivde zopet pade na lokacijo in del na vremensko napoved.

Največ reklame pa vseeno naredi dober glas in letos ga lahko širi kar 300 tekmovalcev! Predvsem pa kvaliteto tekmovanje pridobi z leti, ker je treba tudi organizacijo takega tekmovanja vaditi. In vsa zadeva je olajšana, če imaš dobrega učitelja. Tako se tudi mi učimo, venomer, včasih celo vedno znova. In vsako leto se potrudimo narediti NOT boljši. Morda ni vsako leto bolj spektakularen (še nekaj časa ne bo spet zastoj), ampak vsako leto se trudimo, da bi bilo manj napak, manj pripomb, vse skupaj pa organizirano z manj napora. In v tem duhu vas vabimo na naslednji NOT. Tudi takrat se bo, kot letos, splačalo ostati do konca, saj bo ponovno štel vsak rezultat in bo nagrajen vsak trud.

Proizvajalec svetilk Petzl je pred kratkim predstavil nov model naglavne svetilke z LED tehnologijo, imenovano Ultra. Ker svetilka predstavlja nov korak v razvoju naglavnih LED svetilk, sem se odločil za njen test na letošnjem NOT-u v Postojni, rezultati testiranja in primerjava z nekaterimi drugimi svetilkami pa je predstavljena v tem članku. Na tem mestu se zahvaljujem podjetju Treking šport iz Ljubljane, ki mi je svetilko posodilo na test, bralcem revije pa se opravičujem, ker prispevek zaradi svoje dolžine ni objavljen v celoti in boste morali za njegov manjkajoči del Čodrsfati« na RutkaNET.

Bili so lepi časi, ko se je na NOT-u tekmovalo z uporabo busole M53 ter z današnjega pogleda popolnoma zastarelimi svetilkami na alkalne baterije in navadno žarnico, katere so tudi s popolnoma novimi baterijami redkokdaj svetile dlje od 10 metrov. Seveda so bile baterije njihova šibka točka in nemalokrat so se ekipe vrnile na cilj s povsem nedelujočimi svetilkami; o njihovi uspešnosti iskanja kontrolnih točk ter hitrosti gibanja po terenu pa morda kdaj drugič.

Vendar pa taborniki ne bi bili taborniki, če pri vsem skupaj ne bi pokazali vsaj kančka iznajdljivosti, in tako so si tekmovalci na progi pomagali z razno raznimi pripomočki, kot so npr. kompasi z laserskimi kazalci smeri, nekateri pa so šli celo tako daleč, da so nosili s seboj cel avtomobilski žaromet ter ustrezen akumulator, ki jim je olajšal iskanje kontrolne točke, ko so se enkrat že nahajali v njeni bližini.

Prav tako je z nesluteno hitrostjo naprej drvel tudi razvoj in orientacijski pripomočki, kot so višinomeri, so postajali vsako leto bolj dostopni in marsikatera ekipa si ga je omislila. Vedno bolj pogoste so postale tudi busole, ki omogočajo hitro in natančno (do 1/2 ali celo 1/3 kotne stopinje) določanje smeri, kar je zelo olajšalo prehod minskega polja, saj je bilo ob pravilni uporabi skoraj nemogoče zgrešiti. Novi pripomočki pa so posredno postavili nova merila tudi organizatorjem tekmovalcev, saj so morali ti upoštevati nova merila natančnosti pri postavljanju in ocenjevanju nalog.

Žal pa ima vsaka palica dva konca in tudi pri orientacijskih pripomočkih je tako. Boljši pripomočki pač imajo svojo ceno in nakup le-teh se posameznikom za uporabo enkrat do dvakrat letno ne

splača. Če vsemu skupaj prištejemo še nekaj pristne slovenske fovšije, pa dobimo enega izmed ključnih razlogov za visoko obiskанost foruma RutkaNET v dnevih po večjih tekmovaljih, kjer praviloma poteka razprava o moralni (ne)spornosti uporabe določenih pripomočkov, med katerimi neupravičeno vodi gonja proti GPS sprejemnikom.

Razvoj naglavnih LED svetilk časovno sovпада z razvojem GPS sprejemnikov za civilno uporabo, čeprav tehnologiji med sabo nista direktno povezani. Pred približno desetimi leti so se na NOT-u pojavile tako prve LED svetilke kot tudi prvi GPS sprejemniki, oboji pa so danes že del zgodovine, saj je bil tehnološki napredek v tem času zelo velik. Če so bile prve LED svetilke dovolj močne kvečjemu za branje karte ter hojo po kolovozu in je moral resen tekmovalec s seboj vseeno tovoriti še eno luč za iskanje kontrolnih točk, pa so se na trgu kmalu pojavile kombinirane svetilke z LED in halogenskimi žarnicami, ki so združevale prednosti obeh - majhno porabo pri uporabi LED in močan snop pri uporabi halogenke. Nekaterim, predvsem tekmovalcem orientacijskega teka, kjer vsak tekmovalec tekmuje individualno in pri iskanju kontrol nima pomoči drugih, pa tudi te kombinirane svetilke niso zadostovale, zato so se pred nekaj leti med

Foto: Samo Vodopivec

taborniki pojavile močnejše naglavne svetilke z 10W in 20W halogensko žarnico (Silva 478, katera je tudi predstavljena v tem testu).

Napredek LED tehnologije je v zadnjih letih pripeljal tudi do veliko močnejših LED diod, kjer ena dioda brez težav nadomesti več diod starejše tehnologije, tako da so kombinirane svetilke (LED + halogenka) pričele izgubljati popularnost in jih nadomeščajo svetilke s samo eno močno (1W in več) LED diodo (Petzl MYO serija ter Silva L1, L2 in LX), ki imajo tudi bolj usmerjen, ter posledično daljši snop svetlobe. Zadnji korak pri inovacijah LED svetilk pa je pred kratkim storil Petzl z modelom Ultra, v katerem je nameščenih kar 6 LED diod moči 1W.

Silva L1

Lučka Silva L1 je univerzalna svetilka z eno 3W LED diodo, ki je izredno lahka (226g skupaj s štirimi AA baterijami) in nam omogoča nošenje celotne svetilke na glavi. Ob nakupu dobimo tudi ohišje za štiri C baterije, katerega nosimo v nahrbtniku ali žepu, uporaba C baterijskih vložkov namesto AA pa nam podaljša čas delovanja svetilke za trikrat. Na svetilki se nahaja manjše stikalo, ki ob kratkih pritiskih preklaplja med štirimi različnimi načini delovanja (minimalna, srednja ter maksimalna moč, utripanje), pritisk daljši od dveh sekund pa svetilko ugasne/prižge. Glavo svetilke, ki vsebuje LED diodo, je možno nagibati gor-dol ter tako ustrezno usmeriti svetlobo glede na naše želje.

Silva 478 (spisal Bubi)

Lučka Silva 478 je legendarni model, namenjen orientacijskemu teku ponoči. Odlikuje ga izjemno lahka ohišje (160g), ki se lahko nosi na elastičnem neoprenskem traku ali se ga namesti na kolesar-

ske ali jamarско čelado. Izdelek sicer ne ponuja elegantnega oblikovanja, stikalo za preklap med dvema jakostima (2 različni halogenski žarnici: 20 in 10W) je povsem preprosto, tudi kabel za napajanje ponuja nekoliko neugledne, vendar standardne in zanesljive priključke. V kompletu z lučjo lahko dobimo 9Ah ali 4.5Ah baterijo. Za taborniške potrebe in tudi sicer za daljše orientacije je 9Ah baterija bolj smiselna izbira. Za večjo baterijo (dimenzije: 172x68x17mm, masa: 580g) je priporočljivo imeti tudi oprtnik, sicer pa baterijo lahko prenašamo v nahrbtniku.

Petzl ULTRA

Svetilka je povsem nov model in je namenjena vsem, ki potrebujejo veliko svetlobe ter dolgo vzdržljivost. Obstajata dva različna modela, in sicer Ultra ter Ultra Belt, razlika med njima pa je v kapaciteti Li-Ion akumulatorja (2Ah proti 4Ah) ter njegovi pritrditvi. Ultra, z manjšim akumulatorjem, ima pritrjenega na zatilje, Ultra Belt pa omogoča njegovo nošenje v žepu ali nahrbtniku (ni ga

mogoče pritrditi direktno na svetilko tako kot pri šibkejšem modelu), lahko pa tudi dokupimo posebej zanj prirejen oprtnik. Z izjemo tega pa sta svetilki identični - obe imata vgrajenih šest 1W LED diod in sta težki 230g (brez baterije). Za izbiro jakosti svetlobe nam služi petstopenjsko vrtiljivo stikalo na desni, ki omogoča izbiro med blokado (preprečuje nezaželen

vklop luči), izklopom ter minimalno, srednjo in maksimalno močjo svetlobe. Glavo svetilke lahko nagibamo gor-dol za največ 90 kotnih stopinj, kar nam omogoča optimalno nastavitve osvetlitve glede na naše potrebe.

In zmagovalka?

Kot povsod drugod je tudi pri primerjavi svetilk zmagala najboljša. In katera je najboljša? To je popolnoma odvisno od posameznikovih potreb, saj ima vsaka izmed predstavljenih svetilk nekatere prednosti in slabosti. Namen tega članka ni bilo favoriziranje ali reklamiranje določenih svetilk temveč njihova enakovredna predstavitev, ki vam bom (vsaj upam) olajšala nakup. Nove svetilke namreč ne kupujemo ravno vsakih nekaj mesecev, zato smo pred nakupom vedno v dilemi, ali bo naša odločitev pravilna in nam bo svetilka služila prihodnjih nekaj let tako, kot si želimo.

Preden zaključim, pa bi rad opozoril še na dve pomembni dejstvi: vsi, ki se ponoči bolj pogosto gibate po brezpotjih, razmislite o dveh svetilkah - eni močni za gibanje po terenu ter eni slabši, katero uporabljate pri večernem umivanju zob na taboru. Univerzalne svetilke namreč ni in tista, ki se vam na taboru zdi prevelika za uporabo, se vam bo na naslednjem NOT-u zdela preslabotna.

Druga pomembna informacija pa je za vse, ki kupujete novo svetilko - Petzl je prenovil svojo serijo LED svetilk MYO z novimi LED diodami, ki po podatkih proizvajalca svetijo 20% močnejše. Modeli, oznake ter cene so iste, zato pri nakupu pazite, da ne boste kupili starega modela.

V upanju, da se bo po NOT-u 2009 na forumih več pisalo o svetilkah ter manj o GPSjih, vas lepo pozdravljam!

Celoten prispevek (vključno z dodatnimi fotografijami) je dosegljiv na naslovu http://www.rutka.net/gradivo/clanki/test_svetilk.

Kaj se je dogajalo na skupščini?

SiNi

Pred samo skupščino so se odvijale delavnice, kjer so udeleženci iskali rešitve za izzive, ki jih pred ZTS postavlja prihodnost. Izhodišče so bile ugotovitve iz analize, ki jo je pripravil IO ZTS na podlagi podatkov iz organizacije.

Ker na skupščini ob začetku ni bilo potrebnega števila navzočih članov, da bi izvajala volitve, skupščina ni mogla glasovati o novem načelniku ZTS za program za mlade. Tako bo program še naprej vodil svetovalec načelnika ZTS, Emil Mumel.

Sprejeti so bili poročila o delo IO ZTS in drugih organov ter program dela ZTS za leto 2008 in finančni načrt ZTS za leto 2008, kjer pa je skupščina sprejela popravke - zmanjšanje določenih postavk.

Skupščina je tudi izglasovala spremembe pravilnika o kroju in oznakah, ki uvaja skavtski klubuk in določa novo rutico za vejo RR - oranžno z rumenim robom.

Skupščina je tudi sprejela članarino za naslednja tri leta ter sprejela popravke pravilnikov ZTS, ki so pa večinoma redakcijske narave. Nov pravilnik, ki ga je sprejela skupščina, pa je Pravilnik o finančno - materialnem poslovanju ZTS.

Na skupščini sta se predstavila tudi oba kandidata za soorganizatorja Zleta ZTS 2009, Zveza tabornikov Pomurja in Rod jezerski zmaji iz Velenja.

QUO VADIS, ZTS?**Komu koristi blokiranje pogovarjanja in demokratičnega odločanja?****Amerikanez**

Zadnja skupščina je še enkrat več pokazala znano resnico - da je ZTS notranje dvopolna. Skorajda po polovici razdeljena na dva pola. Taborništvo jima je sicer skupno, predstava, kaj taborništvo sploh je, pač ne.

In ker nimata enotne predstave, kaj taborništvo (in s tem tudi ZTS) sploh je, se potem ne strinjata niti o tem, kam se mora razvijati. In se ne razvija nikamor - stoji na mestu. Zanimivo je, da bi to dvojnost lahko opredelili tudi kot posledico tega, da je taborništvo (in skavtstvo nasploh!) tako gibanje, kot tudi organizacija. Vendar pa bi bilo lahko hitro preveliko poenostavljanje, če bi vztrajali na tem izhodišču.

Kar pa je hudo narobe v tej zgodbi (ki ni nekaj novega, niti edinstvenega), pa je to, da v zadnjem času prihaja od tega, da se v organizaciji več ne pogovarjamo (kar je predstopnja dogovarjanja), ampak bojkotiramo, se ne udeležujemo, ignoriramo, itd. Ta nova kultura v organizaciji je nekaj, česar nas je lahko vse skupaj strah. Na to sem že opozarjal v zadnjem pogovoru za Tabor - da se v organizaciji širi kultura negativizma in kultura »biti-proti«.

Zakaj ne (z)moremo tega, da bi se začeli pogovarjati? So interesi posameznikov in posameznih skupin res tako pomembni, da zaradi tega lahko uničimo organizacijo? Je pametno dati prav »tistim, ki jih ni, ker so proti«? Zakaj ne pridejo in predstavijo tega svojega proti? Zakaj ne pojasnijo in ne pričakujejo pojasnil? Zakaj se bojijo tega, da bo na koncu sprejet kompromis ali drugačno pojasnilo? Zakaj ne omogočijo dialoga - pogovora?

So lahko prepričani, da imajo prav, če tega ne preverijo? So lahko odločeni za korenite spremembe, če nimajo zanje podpore? Je bila revolucija res prevečkrat ponavljana beseda v njihovem življenju, da ne morejo brez nje? Kaj je narobe z evolucijo, če je bila dobra par milijonov let? Bomo spreminjali tudi naravne zakone, ker nam ni všeč, da ima krava roge?

Ali pa smo pripravljeni sprejeti tudi rešitve, ki so optimalne za vse, čeprav ne za vsakogar posebej? Smo se pripravljeni vsaj pogovarjati o tem?

»Kdor od drugega pričakuje nemogoče, izgubi še tisto, kar bi mu lahko dal.« In tistega, ki bi mu lahko nekaj dal, bom pristavil. Se zavedamo, koliko sposobnih ljudi je odšlo iz organizacije, ker smo pričakovali nemogoče od njih?

Upam, da bomo do naslednje skupščine našli odgovore na ta vprašanja. Če ne, je to lahko ena zadnjih skupščin v taki obliki. ■

Predstavnica Mestne zveze tabornikov Ljubljana je na skupščini prebrala naslednji manifest ...**Manifest****Pozdravljamo vse danes prisotne člane skupščine ZTS.**

Te skupščine se ne udeležujemo, ker se v naši krovni organizaciji v zadnjem desetletju ni nič spremenilo. Izgubili smo zaupanje, da bo prišlo do sprememb v načinu delovanja, ki bi zagotavljal kvalitetnejše in uspešnejše delo. Daljše obdobje smo poskušali s konstruktivnim pristopom opozarjati na prihajajoče realne težave, vendar večina naših opozoril ni jemala resno. Še prevečkrat se je v kasnejšem obdobju izkazalo, da so bili naši strahovi upravičeni.

Kljub temu, da gradivo, ki je bilo pripravljeno za to skupščino, stanje v organizaciji prikazuje kot dobro, je realnost žal drugačna.

Mislimo, da sodoben način dela z mladimi zahteva drugačne metode za doseganje ciljev, zato sedanjí način de-

lovanja izzveni kot izguba časa.

Pri prizadevanjih za boljše nacionalno organizacijo je potrebno izpostaviti štiri teme, ki so za nas bistvenega pomena.

1. Želimo biti del sodobne/moderne zveze, ki bo delovala kot servis rodov.
2. Poskrbeti moramo, da bodo rodovi slišani in da se bodo njihove težave sproti učinkovito reševale.
3. Potrebujemo novo in učinkovitejšo obliko organiziranosti.
4. Hočemo zvezo, v katero bomo zaupali.

Pozivamo vse rodove, da se nam po svojih zmožnostih pridružijo.

S tem pismom zaganjamo proces sprememb, ki nas bo pripeljal do zveze, kakršno si rodovi želimo in tudi zaslužimo.

Podpisniki: Rod Bičkova skala, Rod Podkovani krap, Rod Tršati Tur, Rod Sivega Volka, Rod rdeči Zalog, Rašiški rod, Zmajev rod, Rod Močvirski tulipani, Rod Beli Bober, Rod Rožnik, Rod Črnega Mrava, Rod Dobre volje, Rod Samorastniki

V Ljubljani, 14. marca 2008

Ko se imaš enostavno "fajn"

Konec februarja je vodstvo Rodu Pusti grad Šoštanj za svoje vodnike organiziralo motivacijski vikend. Visoka motiviranost vodnikov je zelo pomemben dejavnik za dobro delovanje rodu in tega se v vodstvu rodu zelo dobro zavedamo. Motivacijski vikend je potekal v zelo sproščenem vzdušju. Malo smo obnovili svoje znanje vodenja in reševanja težav v vodu, zabavali smo se ob dobro pripravljenih igrah ter doživeli res odličen mehiški večer. Naša španska kuharica Petra - Juanita nam je postregla z odlično pripravljenimi tortiljami in sadnimi koktajli. Po večerji smo se zabavali ob petju karaok.

Vikend je minil zelo hitro in vsi skupaj, vodniki in vodstvo, smo se zadovoljni in polni novih taborniških moči in idej odpravili domov.

SiNi

Foto: SiNi

LIPE JE DRUGAČEN ...

NAGRADNA IGRA

STPM

... kot je drugačen tudi ŠTPM! Najdi 6 razlik med zgornjima fotografijama enega izmed organizatorjev letošnjega ŠTPM-a Lipeta in si pripori **10 % popust na znesek štartnine** za ŠTPM 2008. Rešitev v opisni obliki (npr.: barva očal ...) pošlji na e-naslov ramsak.matej@gmail.com. Nagrado prejme prvih pet pošiljateljev pravih rešitev. Nagradna igra traja do vključno 5. maja 2008. Več informacij o ŠTPM-u pa najdeš na stpm.rutka.net.

Rod Javarski: moj Velenje - Kjer je taborniško doma! | rjz.rutka.net | ŠTPM 2008 - Velenje, 10. - 11. maj 2008 | Prijave na miha.pesaki@gmail.com

Aktualno

Rod zelena Rogla Zreče

Skupaj in aktivno že polnih 30 let

Miha Matavž

Taborniki v Zrečah so v soboto, 8. marca, praznovali 30-letnico neprekinjenega delovanja. V okviru tega praznovanja so člani Rodu zelena Rogla pripravili kulturno srečanje in ga popestrili s plesom. Povabilu se je odzvalo veliko članov, nekdanjih članov, staršev članov ter prijateljev tabornišva.

Taborništvo v Zrečah je bilo osnovano kot odred že leta 1977. 30-članski odred se je na pobudo takratnega starešine Maksa Padežnika in konjiških tabornikov poimenoval Zelena Rogla in to ime se je obdržalo vse do danes. Leta 1980 je mentorstvo prevzel Emil Mumel. Skozi taborniške vrste je popeljal vrsto generacij tabornikov in predvsem njemu velja velika zahvala za vso vztrajnost, potrpežljivost, vzgojo ter ljubezen do narave, ki jo je znal približati tudi najmlajšim.

Seveda pa so med taborniki aktivni tudi ostali dolgoletni člani, brez katerih delovanje rodu ne bi bilo uspešno. Za vse aktivnosti običajno nosita največjo odgovornost starešina in načelnik rodu. Rod že nekaj let uspešno vodita Marko Rušnik in Tadeja Kapun.

Taborniki, ki danes štejejo 60 članov, niso aktivni le na lokalnem območju, marveč tudi širše, celo z mednarodnimi razsežnostmi. V času delovanja se je spletlo veliko novih prijateljstev z ostalimi slovenskimi rodovi. Povezani so tudi s hrvaškimi taborniki iz Splita, ki so se praznovanja obletnice rodu udeležili v večjem številu. Praznovanje je potekalo v prostorih ČŠOD na Gorenju. Vse navzoče sta na začetku pozdravila predstavnika Zveze tabornikov Slovenije Jure Habjanič - Jež in Občine Zreče Drago Vrhovšek. Kulturni program je vodstvo pripravilo skupaj s člani kot zgodbo nekega taborniškega dne, od jutranjega vstajanja in dviga zastave, prepleta različnih aktivnosti, pa vse do večernega ognja. Vmes je sledil prikaz fotografij od prvih začetkov, številnih zimovanj, taborov, mnogobojev, mednarodnih srečanj - evropskih in svetovnih skavtskih zletov (Eurojam in Jamboree) ter ostalih taborniških

dejavnosti. Po zanimivem kulturnem programu je sledila sproščena taborniška zabava ob plesni glasbi.

Lokve '08

festival taborništva in mladosti

20. - 22. junij

<http://mnogoboj.rutka.net>

Iz malhe strica volka

Naj oznamim vsem tistim, ki so me zadnje mesece že pokopali, da sem še živ. Malo zimskega spanca sem si privoščil namesto mojega bratranca medveda Bohinjčca, ki me je v tem času nadoedel in tlačal naokrog namesto mene. Bil je kar temeljit, še smeti Gozdne šole je vtiaknil nos, da bi bil na tekočem, kaj si taborniki preveč privoščijo, da je tako porazna bilanca računa na Pamoni v Ljubljani. Še dobro, da se ni srečal z našo Ano, ki je prav te dni gostila v Bohinju skupine tabornikov na zimovanjih. Ne vem, kdo bi kratko potegnil. Pravzaprav vem. Ta kratko je potegnil moj bratranec Bohinjčc, ki so ga lovci uspavali in preselili lepo označenega nazaj pod Snežnik, kamor po njihovo baje sodi. Pa res sodi tja, saj je dobil vendar moja natančna navodila kako in kaj z našo zeleno bratovščino. O svojih dogdanih bi moral sredi marca poročati v Poljčah na našem vsakoletnem zboru naše bratovščine, pa do tam sploh ni prišel. Da bi imeli Ljubljancani pri tem prste vmes, kar ne morem verjeti. Take zveri kot so medvedi in še posebno 142 kg težak Bohinjčc in z več kot 15 cm šapo, vendar ne padejo na vsako »dobronamerno opozorilo« slovenski zeleni bratovščini, ki so jih v tistih dneh na veliko trosili tabornišk pomembneži v glavnem mestu. Pa še bohinjčce smeti, iz katerih se da marsikaj razbrati, niso kazale na to, da so te govornice točne.

Pa so nam Ljubljancani poslali v Poljče ljubko dekletce, ki je ob koncu našega zelenega zbora sporočila, zakaj jih v Poljče ni bilo. Vse lepo in prav, da so poslali prijetno dekle, ki je bila v nasprotju še strpna, ko je morala čakati do zadnjega. Bolje pa bi bilo, da bi vsi prihrumeli z zavihanimi rokavi, s krampi in lopatami pripravljeni na delo in težko premikanje v naši zeleni družini. Ampak lažje, predvsem pa bolj prijetno in prav nič obvezujoče, je ostati doma in si pilatovsko umivati roke še kakšno leto; češ mi nismo krivi za stanje zelene družine in v svojem brlogu premlavati, kako bi bilo, če bi bilo ...

In kaj se je pravzaprav zgodilo v Poljčah? Nič! Rekel bi - Volkovi tulimo, karavana pa gre mirno dalje. Žal mi je le za mojega volčjega brata iz Zreč, ki zaradi pomanjkanja ene, dveh dvignjenih rok Ljubljančanov ZA ni dobil niti možnosti, da do konca **man** data na bolje premakne najbolj pomemben del delovanja naše družine.

Pa do prihodnjic po Jezevo, veliko sonca in sreče.

Vaš stric Volk

Kolofon

Uredništvo: Aleš Eprlec (ales.eprlec@vrtka.net) - glavni in odgovorni urednik, Mila Bejpek (mila.bejpek@vrtka.net) - pomočnik urednika, Meti Boti Gasparič (meti@vrtka.net) in Aleša Mrak (aleša.mrak@vrtka.net) - urednici sklopa Igry, Lea Rejpec (learejpec@gmail.com) - urednica sklopa Dugodivščina. Predsednik izdajateljskega sveta: Igor Bejpek (igor@vrtka.net). **Novinarji in sodelavci:** Jure Auzec (jure.auzec@gmail.com), Barbara Bačnik (barbara.bacnik@vrtka.net), Jaka Belek (jaka.belek@tele-cable.net), Matvez Bratovec (matvezbratovec@gmail.com), Borut Cerkevnik (borut.cerkvenik@quest.arnes.si), Andreja Combac (andreja.combac@pharmasiss.si), Miša Hribenik (misa.hribenik@gmail.com), Klemen Kenda (kuba@vrtka.net), Matjaž Kernan (kaskopivo@gmail.com), Primož Kolman (primoz.kolman@yahoo.com), Brina Krazovec (brina.krazovec@gmail.com), Nina Kušar (nina_kusar@hotmail.com), Nina Medved (nina.medved@quest.arnes.si), Frane Morala (frane.morala@quest.arnes.si), Boris Mrak (boris.mrak@vrtka.net), Tadej Pregelj (pugelj@vrtka.net), Luka Remš (luka.remso@gmail.com), Tadeja Rome (tadeja.rome@vrtka.net), Tomaž Sinigaja (sinigaja@gmail.com), Aleš Skalič (ales.skalic@gmail.com), Petra Skalič (petra_skalic@hotmail.com), Jasna Turk (jasna.turk@vrtka.net), Samo Vodopivec (samo@vrtka.net) in Neža Zajc (neza.zajc@gmail.com). **Lektoriranje:** Katarina Jasenka (jesa@vrtka.net) in Mila Bejpek (mila.bejpek@vrtka.net). **Ustanovitelj:** izdajatelj in lastnik Zveza tabornikov Slovenije, Ljubljana, Parnova 33. TABOR sofinancira Ministrstvo za šolstvo in šport Republike Slovenije. **Naslov uredništva:** Revija Tabor, Parnova 33, 1000 Ljubljana. Telefon 01/30008-20, fax 01/4361-477, e-pošta: tabor@vrtka.net, info@zts.org WWW: http://www.zts.org. Cena posameznega zvoila je 500 SIT (2,08 €), letna naročnina je 5000 SIT (20,8 €), za tujino pa letna naročnina s pripadajočo poštnino. Transakcijski račun: 02010-0014142372. Rokopisi in fotografije ne vračamo. Upoštevamo samo pisne odgovore do 31. januarja za tekoče leto. Revija izhaja vsak drugi petek v mesecu. ODV je vračunan v eno. Grafika pripravljena in tisk: Tridesign d.o.o., Ljubljana. Številka je bila tiskana v nakladi 6400 zvoilov. Poštna plačnina pri pošti 1102 Ljubljana. Revija Tabor je vpisana v razvid medijev, ki ga vodi Ministrstvo za kulturo RS, pod zaporedno številko 792.

DOTIK

Brina Krašovec

Sončni žarek

Zbežala bi, za hip oblekla krila bele plahe golobice.
Letela bi, med zvezde in oblake skrila svoj obraz
in se zavihtela s soncem.

Ujela bi korak življenja in se potopila v modre sanje.
Oblekla bi najlepše žarke, zažarela v sončnih barvah
na ravneh nebeškega klobuka.

Vstopila sem, kot vstopi sončni žarek v jutro in poljubi dan.
Skrila v objektiv skrivnosti čare in obline najbolj žametnih besed.
Na platnu modre vihre govorijo kompozicije modrosti,
ujete v svet besede in oblike.

Križanka

				SESTAVIL: MATJAŽ KIRMAN	FILMSKA ZVEZDA (ANGLEŠKO)	DÉPARTEMA V FRANCIJI Z GL. MESTOM TROYES	TERENEC ROMUNSKÉ TOVARNÉ DACIA	NOČNE LOKAL	TABOR	POLIFONOV TEKNEC V GRŠKI MITOLOGIE	PTICA SEVERNIH MORJ, NORGA	LEONARD (KRAJŠE)	KRALJI ŽIVALI
				ZNANKA ŠVEDSKEGA AVTOMOBILA					NORVEŠKI FILOZOF ANATHON (1867-1943)				
				IZLET, GORSKI YZPON					ŠVIČARSKI SLIKAR IN GRAFIK PAUL				
				TEMELJNA ORG. ZDRUŽENEGA DILA									
TABOR	PRENEHAJE Z GOVOROM UMOLKNITEV	FR. SLIKAR GUSTAVE OBLIKA IMENA KARL					ZNAK ZA RADIJ	ZA POLTON ZNIŽAN "E" ASTRONAVTSKO RAKETARSKI KLUB			STARINSKO GLASBILLO (LUTNJA)	ELEKTRO- SKA POŠTA (ANGL.)	REKA V FRANCIJI, DESNI PRITOK SENE
POVELJE				SLOVENSKI TV VODITELJ STOIAN	EGIPČANSKI BOG SONCA					POLJSKI PISATELJ STANISLAW			
PREDSEDNIK VLADE					AM. IGRALKA HATCHER					GOVORICA, LJUDSKI GLAS			
ORANJE			PRVI DVE ČRKE ABECED	UPRAVNA ENOTA			KRAVJI PASTER			VOČNA ŽIVAL			
PASTIR V JUŽNI AMERIJI								NEHŠKI MATEMATIK EMIL (1896-1964)					
MESTO V SLOVENIJI OB SOČI								AVSTRALSKI MEDVEDEK VREČAR					

Iz taborniške pesmarice

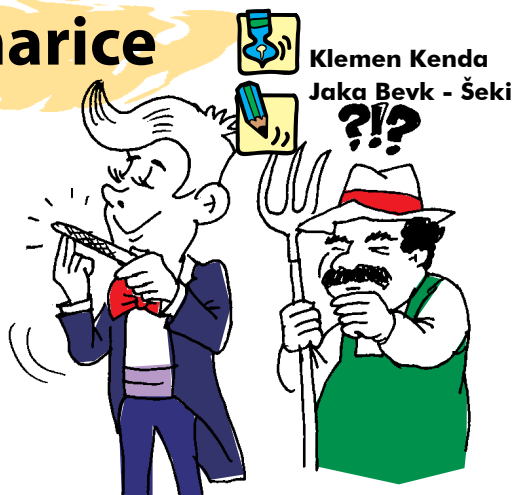
Full cool Izток Mlakar

// riff = 5. struna: 0 - 1 - 2

E E_{dim} Eb_{dim} E riff
 Mmmmmmmmmmmmm ... Cool ...
 E E_{dim} Eb_{dim} E riff
 Mmmmmmmmmmmmm ... Full cool ...
 E E_{dim}
 Tok smo lepi, an tok tok smo blazn' kul,
 A C,
 'n tok smo genijaln', de nam je prov narodn' ful.
 E E_{dim} Eb_{dim} E riff
 Ful kul, žur, špon, fancy in mislem, d'best.

Nismo zato se kle sestal (k' ne de tov'r'šija),
 da b' ta banalen svet rešval (a pej no, pej no),
 o, nam se vse to zdi za mal',
 k da b' kej bol'šga delat' ne znal.
 Ful kul, žur, špon, fancy in mislem, too much.

Mi smo ful cool (kej) se pravi:
 Fullminantna coolminacija kulture (koga!)
 Oh, kok sm' jest pame'n!
 Mi smo (ne zastuop'm prou neč)
 center okulantne kultiviranosti (ma, vafankulo),

Klemen Kenda
Jaka Bevk - Šeki

ah, provincijal'c.
 Mi smo cvet intelligence,
 mi smo, k' ne de, brez konkurence.
 Ful kul, žur, špon, fancy in mislem, mega.

Provincijaln folk je zabit in pa tok blazen pre-
 prost (ja valjda, ne).
 Pa kva češ njegov šit v glavi nost' (ah pejt no u
 r't).
 Pa kva se češ z njim bost,
 če s' pa lahko sam seb' čist zadost'.
 Ful kul, žur, špon, fensssssss ...

Na sliki nekje med nebom in zemljo, sicer pa zelo realen Bubi. Foto: Tina Miklavčič

Polovica skupščinarjev na kavici, polovica na zasluženem počitku. Pa naj še kdo pove, da je učinkovitost na psu. Foto: SiNi

Foto: SiNi

zadnja plat

Pošlji fotografijo na
zadnjaplat@gmail.com

Spomladovanje ali spomladanska utrujenost?! Foto: arhiv RPG

Zamenjati Tabor za Stop - neoprostljivo! Foto: SiNi

12. TABORNIŠKI FEŠTIVAL

sobota, 19. april 2008

Tivoli, 10:00 - 14:00

Nora proga
preživetja,
gromozanska
gugalnica,
hud labirint,
kanuji, odbiti
poskusi in še
mного več!

Že odštevaš dneve? Če jih še ne, jih boš pa prav kmalu začel(a), kajti bliža se 12. Taborniški feštilal. Sonce je že naročeno, da pa bo čim bolj pestro in taborniško, potrebujemo prav tebe in tvojo dobro voljo!

V kolikor bo iz tvojega rodu prišlo več kot 10 tabornic in tabornikov, nam to prosim sporoči na elektronski naslov manca.krasevec@gmail.com.

Prav bi nam prišla tudi kakšna dodatna pomoč pri pripravi delavnic!